

நங்கூரம்

சமூக அறிவியல் ஏடு

வாடகை
அம்மாக்கள்

நெஞ்சம் மறக்காத
கூழற் சுற்றுலா!

கொஞ்சம்
புறாத் தீவு

பங்குனி - சித்திரை 2013
விலை: ரூபா 60.00

வன்னிக் காட்டில்
சிலந்தி ராஜா

கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும்

விருதுகள்

கேடயங்கள்

பதக்கங்கள்

பதாகைகள்

அனைத்துக்கும்...

நவீன அச்சுக் கலையின் முன்னோடி

கரிகணன்

Harikanan (Pvt.) Ltd.

Printers of the North

#681, K.K.S. ROAD, JAFFNA, SRI LANKA.

Phone : 0094-21-2222717 / 21-7397530, Fax : 0094-21-2222891

www.harikanan.com

e-mail: print@harikanan.com

நங்கூரம்

சமூக அறிவியல் ஏடு

கடல் : 5

அலை: 3-4

பக்கங்களின்

எண்ணிக்கை : 48+iv

இருமாத சஞ்சிகை

பங்குனி - சித்திரை

2013

விலை : ரூபா 60.00

ஒவியம்

யோகி

அச்சுப்பதிப்பு

கரிகணன்

ஆசிரியர்

பொ.ஐங்கரநேசன்

அலுவலக முகவரி

பதிவுகாரர் ஒழுங்கை,

திருநெல்வேலி கிழக்கு,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி

021 222 5084

0777 969 644

மின்னஞ்சல் முகவரி

nankoorum@yahoo.com

ISSN: 2279-1426

புதிய கண்டுபிடிப்புகள்

பெண்கள் ஆண்களிலும் பார்க்க அதிகமாகப் பேசக் கூடியவர்கள். நாளொன்றில் பெண்ணொருவர் இருபதினாயிரம் வார்த்தைகளைப் பொழிய, ஆண் ஏழாயிரம் வார்த்தைகளை மாத்திரமே உதிர்க்கிறார். இதனால், பெண்கள் அளவுக்கு அதிகமாகப் பேசுவார்கள் என்றும் வாயாடிகள் என்றும் ஆண்களினால் இகழப்படுவதும் உண்டு.

இனிமேல், அதிகமாகப் பேசுவதாகப் பெண்களை ஆண்கள் இழிந்துரைக்க முடியாது. குரல் ஒலியின் பண்பு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான ஒரு பால்நிலை வித்தியாசமாக இருப்பதைப் போன்று பெண்கள் அதிகமாகப் பேசுவதும் ஒரு பால்நிலை வேறுபாடு என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

மனிதர்களின் பேச்சுத் திறனுக்கு ஃபொக்ஸ் பீ 2 (Fox P₂) என்ற புரதமே காரணம் ஆகும். ஆய்வாளர்களால் மொழிப்புரதம் (Language Protein) என்று அழைக்கப்படும் இது, பேச்சாற்றலை ஆளுகின்ற இடது முன்மூளைப் பகுதியில் காணப்படுகிறது.

அமெரிக்காவின் மேரிலாண்ட் மருத்துவப் பல்கலைக்கழக விஞ்ஞானிகள் விபத்தில் இறந்த சிறார்களின் மூளைகளை ஆய்வு செய்ததில் பெண் குழந்தைகளில் மொழிப்புரதத்தின் அளவு ஆண் குழந்தைகளை விடவும் அதிகமாக இருப்பது தெரியவந்துள்ளது.

இதன் முடிவாகவே பெண்கள் அதிகம் பேசுவது அவர்களுக்கே உரித்தான பால்நிலைப்பட்ட இயல்பு என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ■

உடல் நலம் கருக்கும் உருளைப் பொரியல்கள்!

மகேசன் கஜேந்திரன்

குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை மெய்மறந்து கொறித்துக் கொண்டிருக்கும் உருளைக்கிழங்குப் பொரியல்கள் சத்தமில்லாமல் அவர்களின் ஆரோக்கியத்தையும் கொறித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆம்! பொட்டற்றோ சிப்ஸ் (potato chips) என்று அழைக்கப்படும் உருளைக்கிழங்குப் பொரியல்கள் மாத்திரம் அல்லாமல் ஃபிரைஸ் (Fries), கிறிஸ்ப்ஸ் (crisps), கிறக்கேர்ஸ் (crackers) என்று அழைக்கப்படும் மொறுமொறு உருளைக்கிழங்குக் கொறியுணவுகள் எல்லாமே ஆபத்தான புற்றுநோய் இரசாயனங்களைக் கொண்டிருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் எச்சரித்து வருகின்றனர்.

உணவுப் பொருட்களில் இயற்கையாகவே அஸ்பறாஜின் (asparajine) என்னும் அமினோஅமிலம் காணப்படுகிறது. 120 பாகை செல்சியஸ் (120°C) வெப்பநிலைக்கும் அதிகமாக உணவுப் பொருட்களைச் சூடாக்கும்போது, இந்த அஸ்பறாஜின் அமினோஅமிலம் அக்றைலேமைட்டு (acrylamide) என்னும் இரசாயனமாக மாறிவிடுகிறது. அதுவும், அஸ்பறாஜின் அமினோஅமிலம் உருளைக்கிழங்கில் சற்று அதிகமாகவே காணப்படுவதால், உருளைக்கிழங்கைப் பொரித்துக் கரித்துச் செய்யும் எல்லாக் கொறியுணவுகளிலும் அக்றைலேமைட்டு சற்றுக் கூடுதலாகவே காணப்படுகிறது.

அக்றைலேமைட்டு இரசாயனம் கலந்த நீரை எலிகளுக்குப் பருகக் கொடுத்து மேற்கொண்ட சோதனைகளின்போது, அவற்றில் பல்வேறு வகையான புற்றுநோய்களும் ஏற்படுவது அறியப்பட்டுள்ளது. இதையடுத்து உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் ஒரு பிரிவான சர்வதேச புற்றுநோய் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் அக்றைலேமைட்டை மனிதர்களில் புற்றுநோயைத் தூண்டும் சாத்தியமுள்ள இரசாயனங்களின் (probable human carcinogen) பட்டியலில் சேர்த்துள்ளது. இதனால், சிகரெட் பெட்டிகளில் புற்றுநோய் எச்சரிக்கை வாசகம் இடம் பெறுவதுதைப் போன்று, உருளைக்கிழங்குப் பொரியல் பொதிகளிலும் இனிமேல் புற்றுநோய் எச்சரிக்கை வாசகம் இடம் பெற வேண்டும் என்று கலிபோர்னியா அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது.

மொத்தத்தில், போசணைப் பெறுமானம் குறைந்த உருளைப் பொரியல், வறுவல்களால் நோய்களைத்தான் அறுவடை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். காசைக் கொடுத்து நோய்களைக் கொள்வனவு செய்வதை விடுத்து, மாற்றுக் கொறியுணவாக இயற்கையாகவே கிடைக்கும் சத்துமிக்க உலர்ந்த பழங்களையும், விதைகளையும் பயன்படுத்தலாம் அல்லவா? ■

நங்கூரம்

சமூக அறிவியல் ஏடு

கடல் : 5

அலை : 3-4

ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் - எனக்
குணமை தெரிந்தது சொல்வேன்

- பாரதியார்

விழலுக்கு இறைத்த நீர்

இலங்கைத்தீவு முழுவதும் மில்லியன் கணக்கான மரங்களை நடும் திட்டம் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சினால் கடந்த ஆண்டு தமிழ் - சிங்கள சித்திரைப் புத்தாண்டு தினத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டது.

நடப்பு ஆண்டிலும், சித்திரைப் புத்தாண்டு நாளில் சகல மாணவர்களுக்கும் மரக்கன்றுகளை வழங்கி மரநடுகையில் ஈடுபடுத்துமாறு பாடசாலைகளுக்கு அறிவுறுத்தல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்கள் அதிபரின் உத்தரவைச் சிரம் மேற்கொண்டு மரம் நடுகையில் ஈடுபடுகிறார்களோ இல்லையோ, அதிபர் அதிகாரிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு எங்கு புரட்டியாயினும் மரங்களை விநியோகிப்பர் என்பது திண்ணம்.

ஒருபுறம் காடுகளை அழித்துக்கொண்டு இன்னொரு புறம் மரங்களை நடக்கோருவது முரண்நகையாயினும், மரநடுகை இயக்கங்களின் முக்கியத்துவங்களை எவரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

எனினும், கோடை கொழுத்த ஆரம்பித்து நிலம் நீர்ப்பிடிப்பை இழக்கத் தொடங்கும். சித்திரையில் பெருமெடுப்பில் மரநடுகை மேற்கொள்வதைக் காலப்பிழை என்று சுட்டிக்காட்டத்தான் வேண்டும்.

கடந்த ஆண்டு நடட மரங்களில் எத்தனை மரங்கள் பட்டுப்போகாமல் தப்பிப் பிழைத்திருக்கின்றன என்ற கணக்கெடுப்பை மேற்கொண்டாலே, சித்திரை மரநடுகைத் திட்டம் விழலுக்கு இறைந்த நீர் என்பது தெரிய வந்துவிடும்.

பருவத்தே பயிர் செய் என்றும், ஆடிப்பட்டம் தேடிவிதை என்றும் நமது முன்னோர்கள் தெரியாமலா சொல்லி வைத்தார்கள்? ■

வன்னிக் காட்டில் சிலந்தி ராஜா

நம்மிற் பெரும்பாலானோர் புலிமுகச் சிலந்திகள் என்றவுடன் பதற ஆரம்பித்துவிடுகிறோம். ஆதிகாலத்துக் காட்டுச் சிலந்திகள் ஆதிமனிதர்களில் ஏற்படுத்திய பயம் அவர்களின் பரம்பரைக்காரணிகளில் ஆழப்பதிந்துவிட்டதால், அவர்களின் வழித்தோன்றல்களாகிய எம்மில் இப்போதும் சிலந்திகள் பற்றிய பயம் உறைந்துபோய் உள்ளது. இந்தச் சிலந்திப் பயம் (arachno phobia) பீடிக்காதவர்களை, புலிமுகச் சிலந்திகளைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்காதவர்களை வெகு குறைவு என்று சொல்லலாம். ஆனால், இத்தகைய சிலந்திப் பயம் அற்றவர்களையும் கூட அச்சுறுத்தவல்ல புதிய இராட்சதப் புலிமுகச் சிலந்தி இனம் ஒன்று, அதுவும் நமது வன்னிக்காட்டுப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருவது அண்மையில் தெரியவந்துள்ளது.

இலங்கை சின்னஞ்சிறிய தீவாக இருந்தபோதும், உலகின் இருபத்திஐந்து உயிர்ச் செழிப்பு மையங்களில் ஒன்று என்ற பெருமையைப் பெற்றது. இதன் உயிர்ப்பல்வகைமையில் மூட்டுக் காலிகளில் ஒன்றான சிலந்திகளுக்கும் பெரும் இடம் உண்டு. கடந்த

2012ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட இலங்கையின் தாவர - விலங்கு இனங்கள் பற்றிய செந்தரவுப் பட்டியலில் (The National Red list of Sri Lanka - Conservation status of Fauna and Flora) இலங்கையில் 501 சிலந்தி இனங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றுள் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டவை வேறு எந்தப் பகுதிகளிலும் காணப்படாத, இலங்கைக்கு மாத்திரமே உரித்தான உள்நாட்டுக்குரிய (endemic) இனங்கள். ஆனால், அடையாளம் காணப்பட்ட இனங்களின் எண்ணிக்கையைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமான சிலந்தி இனங்கள் இன்னமும் அறியப்படாமல் இலங்கையின் காடுகளிலும் கழனி களிலும் கரந்துறைந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இலங்கையின் உயிர்ப்புதையல் களைத் தேடிக் கண்டறியும் வேட்டையில் உயிர்ப்பல்வகைமைக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (The Biodiversity Education and Research Organization) என்ற அமைப்பு ஈடுபட்டுவருகிறது. இதன் இணை நிறுவனரான ரணில் நாணயக்காரா என்ற ஆய்வாளரிடம் 2009ஆம் ஆண்டு மாங்குளம் கிராமவாசி

புலிமுகச் சிலந்தியில் ஒரு புதுமுகம்!

ஒருவர் கொல்லப்பட்ட ஆண் புலிமுகச் சிலந்தி ஒன்றைக் கையளித்திருக்கிறார். அதைப்பார்த்த நாணயக்காராவுக்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியவில்லை. அப்படி ஒரு பெரிய புலிமுகச் சிலந்தியை அவர் அதுவரையில் கண்டதேயில்லை. இலங்கையில் பத்து புலிமுகச் சிலந்தி இனங்கள் அறியப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் எதனுடனும் பொருந்தி வராத தோற்ற அமைப்பை இறந்த சிலந்தி கொண்டிருந்தது. இதனால், இந்தப் புலிமுகச் சிலந்தி

பொந்துகளினுள்ளேயே பதுங்கி வாழ்கின்றன. அதுதவிர மரவூரிகளின் கீழும், வாழைக்குலைச் சீப்பு களுக்கிடையிலும், கற்களுக்கு அடியிலும், நிலத்தில் அவையே தோண்டுகின்ற குழிகளினுள்ளும் மறைந்திருக்கின்றன. இதனால், நாணயக்காரா மாங்குளம் காட்டினுள்ளே நீண்ட நெடும் தேடுதல் பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. கடைசியில் ஒருவாறாக மாங்குளம் மருத்துவமனைக்கு அருகில் முன்னர் மருத்துவர்கள்

வன்னியின் ராஜ சிலந்தியினம்

புதிய இனமாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகித்த நாணயக்காரா, அதை உறுதி செய்யும் பொருட்டு அப்போதிருந்தே அந்தச் சிலந்தியின் உயிருள்ள உறவினர்களைத் தேட ஆரம்பித்துவிட்டார்.

புலிமுகச் சிலந்திகளைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு இலகுவான ஒன்றல்ல. அவை இரவுநேர இரையாடிகள். பகலில் பெரும்பாலும் மரப் நங்கூரம்

தங்கிய கைவிடப்பட்ட பழைய வீடு ஒன்றில் அவர் தேடியலைந்தபுலிமுகச் சிலந்தித் திரவியத்தில் சிலவற்றை உயிரோடு கண்டறிந்துள்ளார். ஆம்! நாணயக்காரா இந்தப் புதுமுகப் புலிமுகச்சிலந்தி இனத்தை இலங்கையின் கிடைத்தற்கரிய ஓர் உயிரிச் செல்வமாகவே கருதுகின்றார்.

நாம் 'புலுமச்சிலந்திகள்' என்று பேச்சுவழக்கில் உச்சரிக்கும் புலிமுகச்

பொ. ஐங்கரநேசன்

சிலந்திகள் (Tarantulas) அவற்றின் உடல் பூராவும் மயிர் போன்ற சிலிர் முட்களினால் போர்க்கப்பட்ட, தட்டையான பெரிய சிலந்திகள் ஆகும். இவற்றுள் சில இனங்களே புலிகளைப் போன்று தமது உடலில் வரிகளைக் கொண்டிருந்தாலும், சிலிர்மயிர்ப் போர்வையைக் கொண்ட எல்லாச் சிலந்திகளும் இலங்கையில் புலிமுகச் சிலந்திகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் மூட்டுக் கால்களின் கடைசித் துண்டில் உள்ளிழுக்கக் கூடிய உகிர்கள் காணப்படுவதால், இவற்றைப் புலிநகச்சிலந்திகள் என்று அழைப்பவரும் உண்டு.

உலகில் இதுவரையில் ஏறத்தாழ 900 புலிமுகச் சிலந்தி இனங்கள் இருப்பது தெரியவந்துள்ளது. இவற்றில், தென்அமெரிக்காவின் மழைக்காடுகளில் தரையில் வளைகள் தோண்டிவாழும் கோலியாத் (Goliath) எனப்படும் பறவை தின்னிச் சிலந்திகளே (Bird eating spiders) அறியப்பட்ட புலிமுகச் சிலந்திகளில் மிகப் பெரியதும், சிலந்திகளில் இரண்டாவது பெரியதும் ஆகும். கால்களை அகலப்பரப்பிய நிலையில் இதன் அளவு ஒரு சாப்பாட்டுத் தட்டைவிடப் பெரிதாக - சுமார் 11 அங்குலங்கள் - இருக்கும். இவை சிறு பறவை, பாம்பு, ஓணான், சுண்டெலி போன்றவற்றை நச்சுக் கொடுக்குகளினால் செயலிழக்கச் செய்து தமது வளைகளுக்கு இழுத்துச் செல்லும் அளவுக்கு வலிமை வாய்ந்தவை.

மாங்குளத்தில் கண்டறியப் பட்டிருக்கும் புலிமுகச்சிலந்தி இனம்

கோலியாத் சிலந்தியைவிடச் சற்றே சிறியதும் இலங்கைச் சிலந்திகளில் மிகப் பெரியதும் ஆகும். இது கால்களை விரித்த நிலையில் நமது முகத்தை மூடக்கூடிய அளவுக்கு 8 அங்குல அகலத்தில் உள்ளது. நெடிய மூட்டுக் கால்களின் உதவி கொண்டு வேகமாக ஓடக்கூடியதாக இருப்பதாலும் கடிய நஞ்சினைக் கொண்டிருப்பதாலும் இதுவும் கோலியாத் சிலந்திகளைப் போன்றே சிறிய பாம்பு, பல்லி போன்ற சிற்றினங்களை வேட்டையாடக் கூடியது. இதன் முதுகுப்புறத்தில் அழகான சித்திர வேலைப்பாடுகளைச் செய்து வைத்திருக்கும் இயற்கை வயிற்றுப்புறத்தில் மஞ்சள் மற்றும் மென்சிவப்பு நிறப்பட்டிகளையும் வரைந்து வைத்திருக்கிறது.

புதுமுகத்தின் இயல்புகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து அது புது இனம் தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திய நாணயக்காரா, அதற்கு 'ராஜ சிலந்தி' எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளார். இதன் கம்பீரம் மிக்க வசீகரமான தோற்றம் இதற்கு இலங்கைச் சிலந்திகளின் ராஜாவாக முடிசூடுவதற்குப் போதுமான தகுதிகள்தான். எனினும், இந்தப் பெயரிடலின் பின்னால் 'நன்றி' மிக்க வேறொரு கதையே உள்ளது.

மாங்குளம் நெடுங்காலமாகப் போரின் பிடிக்குள் அகப்பட்டிருந்த பிரதேசம். இப்போது ஆபத்துகள் நீங்கியிருந்தாலும், 2009 இல் எப்போது எங்கே என்ன வெடிக்கும் என்று தெரியாததொரு இடமாகவே மாங்குளம் காட்டுப்பகுதி இருந்தது. இக்காட்டுக்குள் யாரும்

நுழைவதற்குத் தயாராக இல்லாத நிலையில், நாணயக்காரா குழுவினரைத் தினமும் காட்டினுள்ளே பாதுகாப்பாக அழைத்துச் சென்று வழிகாட்டும் பணியில் மைக்கல் ராஜகுமார் புராஜ் என்பவர் ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் மாங்குளத்தில் பணிபுரிந்த ஒரு காவல்துறைஉத்தியோகத்தார். இவரை அறிவியல் உலகம் காலமெல்லாம் நினைவிற்கொள்ளும் விதமாகவே செய்ந்நன்றி மறவாத நாணயக்காரா,

குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே காணப்படுகின்றன. இதனால், இவை தீவிரமான அழிவு அபாயத்தில் இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். இத்தகைய பெரிய சிலந்திகள் மரப்பொந்துகளில் குடியேறவும், இரையாடவும், இனப்பெருக்கம் செய்யவும் தமக்கேற்ற பொருத்தமான வாழிடமாகப் பெரிதும் காடுகளையே விரும்புகின்றன. காடுகள் அழிக்கப்படும்போது இவையும்

கோலியாத் பறவை தின்னிச்சிலந்தி

‘போசிலோதீரா’ என்ற சாதியைச் சேர்ந்த இந்தப் புதிய சிலந்தி இனத்துக்கு ராஜா என்று பெயரிட்டுள்ளார். இதன்படி, பெயரிட்டு விதிகளுக்கு அமைவாக இதன் விஞ்ஞானப் பெயர் போசிலோதீரா ராஜாஜி (Poecilothera rajaei) எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இலங்கையின் வடக்கின் தனித்துவமான சிலந்தி இனமாகக் கருதப்படும் ராஜ சிலந்திகள்

சேர்ந்து அழிகின்றன. காடழிப்போடு, நச்சுப்பாம்புகளுக்கு நிகராகப் புலிமுகச் சிலந்திகளைக் கருதி அவற்றைக் கண்டவுடன் அடித்துக் கொல்லும் நமது மனோபயமும் சேர்ந்து கொள்ள, எல்லாவகையான புலிமுகச் சிலந்திகளுமே அழிய ஆரம்பித்துள்ளன.

உண்மையில் புலிமுகச் சிலந்திகள் பற்றிய பயம் மிகைப்படுத்திய ஒன்று. சிலந்திகளின்

உணவுப்பழக்கமுறை வித்தியா சமானது. ஊனுண்ணிகளாக இருந்த போதும் சிலந்திகள் எதுவும் இரையை விழுங்குவதில்லை. இரைகளுக்குள் நொதியங்களைச் சுரந்து, சமிபாடு அடையச் செய்து, பெறப்படும் ஊன் கூழையே உறிஞ்சிக் குடிக்கின்றன. இந்தக் கால அவகாசத்துள் இரை தப்பிப் போய்விடாமல் இருக்க, இரையைப் பிடித்த நொடியிலேயே கொல்லவோ, உணர்விழக்கவோ செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதனால் உலகின் எல்லாச் சிலந்திகளுமே தமது இரையாடலுக்குத் தேவையான வீரியத்தில் நஞ்சுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றில் பிறேசிலின் அலையும் சிலந்தி (வாழைச்சிலந்தி என்றும் அழைப்பர்), ஆபிரிக்காவின் ஆறுகண் மணற் சிலந்தி, சிட்னியின் புனல் வலைச் சிலந்தி, அமெரிக்காவின் கறுப்பு விதவைச் சிலந்தி என்று விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய வெகுசில சிலந்திகள் மாத்திரமே தமது இரைகளையும் தாண்டி மனிதர்களிலும் மரணத்தை விளைவிக்க வல்ல நஞ்சினை வைத்துள்ளன. இவை எவையும் புலிமுகச் சிலந்திகள் அல்ல. மற்றப்படி, புலிமுகச் சிலந்திகளில் மிகப் பெரிதான கோலியாத் பறவை தின்னிச் சிலந்திகூட மனிதர்களில் உச்சபட்சமாக ஒரு குளவி கொட்டிய தாக்கத்தையே ஏற்படுத்துகின்றது.

சிலந்திகள் மிகுந்த கூச்ச சுபாவம் உடையவை என்பதால் இயன்றவரையில் ஒதுங்கி இருக்கவே விரும்புகின்றன. அவற்றின் இருப்புக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும்

போதுதான் தாக்குதலுக்குத் தயாராகின்றன. அதுவும், அவை தமது இரைகளுக்கென ஒதுக்கி வைத்திருக்கும் நஞ்சை வீணாக்குவதற்கு விரும்புவதில்லை. இதனால், முதற்கொட்டு பெரும்பாலும் எச்சரிக்கைக்காகத் தீர்க்கப்படும் ஒரு வெற்று வேட்டுப் போல நஞ்சில்லாத உலர் கடியாகவே இருக்கிறது. சிலந்திகள் விடுக்கும் இந்த எச்சரிக்கையை நாம் புறந்தள்ளும்போதுதான் தம்மைக் காப்பாற்ற வேறுவழியின்றி நம்முள் நஞ்சைக் கொட்டுகின்றன.

சிற்றினங்களில் ஒன்றான சிலந்திகளின் சூழலியல் முக்கியத்துவம் அளப்பெரியது. சிலந்திகள் அவற்றின் உடலளவுக்கு ஏற்ப வெவ்வேறுபட்ட இரைகளை வேட்டையாடினாலும், அவை எல்லாவற்றினதும் விருப்பணவில் பூச்சிகளே முதலிடம் பிடித்திருக்கின்றன. உலகில் உள்ள அத்தனை சிலந்திகளையும் கணக்கில் எடுப்பின், அவை நாள் தோறும் மில்லியன் கணக்கான பூச்சிகளை அழித்துவருகின்றன. இதன் மூலம், சிலந்திகள் சூழலில் பூச்சிகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருகவிடாது சமநிலையில் வைத்திருக்கும் பிரதான சூழற்பணியை ஆற்றிவருகின்றன.

உலகில் உள்ள உயிரினங்களில் ஆகக்கூடுதலான எண்ணிக்கையில் பூச்சிகள் உள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை மனிதர்களுக்கு நன்மை பயப்பனவாயினும், சூழலில் நமது தவறான தலையீடுகளால் பலவற்றைப் பயிர்களைத் தாக்கும் பீடைகளாகவும், நோய்களைப் பரப்பும் காவிகளாகவும் பெருக்கி

வைத்திருக்கிறோம். இவற்றை அழிப்பதன் மூலம், சிலந்திகள் 'இயற்கைப்பீடைகொல்லிகள்' என்ற பாத்திரத்தையும் வகித்து வருகின்றன. மிகக்கூடுதலான எண்ணிக்கையில் பூச்சிகளைப் பிரசவித்த இயற்கை, அதற்கு அடுத்துக் கூடுதலான எண்ணிக்கையைக் கொண்ட உயிரினமாகவும் ஊன் உண்ணிகளாகவும் சிலந்திகளைப் படைத்திருப்பதன் சூட்சுமம் இதுதான். ஆனால் நாமோ,

மூலம் வன்னிக்காடுகளின் அழிவை எமக்கு உரத்துச் சொல்லியுள்ளன. அத்தோடு, மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே எஞ்சியிருக்கும் இவை, அழிவின் விளிம்புக்குள்ளில் பட்டிருக்கும் அவலத்தையும் சொல்லியுள்ளன. இதைவிடத் துயரம், தென் இலங்கை விஞ்ஞானியின் பார்வையில் படாது போயிருந்தால் வெளியுலகின் பார்வைக்கு வராமலேயே இவற்றின் கதையை

அமெரிக்காவின் கறுப்பு விதவைச் சிலந்தி

இயற்கையின் நண்பர்களான சிலந்திகள் மீது பரம்பரைப் பகையைத் தீர்ப்பது போன்று வலிந்த தாக்குதல்களையல்லவா தொடுத்து வருகிறோம்.

சிலந்திகள் அவை வாழுகின்ற சூழலின் ஆரோக்கியத்தை இயம்ப வல்ல சிறந்த சூழற் குறிகாட்டிகள் (environmental indicators) ஆகும். காட்டுப்புலிமுகச் சிலந்திகளான ராஜசிலந்திகள் மாங்குளம் குடியிருப்பு பகுதிக்குள் குடியேறியிருப்பதன்

நாம் முடித்து விட்டிருப்போம் என்பதுதான். இப்படி, இதுவரையில் நமது மண்ணுக்கே உரித்தான எத்தனை உயிர்ச் செல்வங்கள் நமக்குத் தெரியவராமல் தங்களது கடைசி அத்தியாயத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ? எத்தனை உயிர் இனங்கள் வாழ்ந்ததற்கான எந்தச் சுவட்டையும் விட்டு வைக்காமல் அழிந்து விட்டிருக்கின்றனவோ? யார் கண்டது? ■

வாடகை அம்மாக்கள்

குழந்தை பெற்றுத் தருவதற்கு வாடகைக்குத்தாய் தேவை.

குழந்தை இல்லாத தம்பதிகளுக்கு ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுத் தரக்கூடிய இந்த மனிதாபிமானச் செயலுக்குத் திருமணமான, குறிப்பிடத்தக்க நோய்கள் எதுவுமே இல்லாத பெண்கள் விண்ணப்பிக்கலாம்.

மருத்துவப் பரீசிலிப்பில் தாங்கள் தாயாகத் தகுதியானவர் என அடையாளம் காணப்படும் பட்சத்தில் இந்தச் சேவைக்கான வேதனம் நேரில் பேசினிர்ணயிக்கப்படும்.

ஐ. அஞ்சலி

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலேயே வாதப் பிரதிவாதங்களுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இவ்விளம்பரங்கள் இப்போது தமிழகத்து நாளேடுகளில் இடம்பெற ஆரம்பித்துள்ளன. விரைவில் நமது நாளேடுகளிலும் இத்தகைய விளம்பரங்கள் வெளிவந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

கருவறையில் உள்ள கோளாறுகளினால் குழந்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத வேறொரு பெண்ணிற்காக அந்தத் தம்பதிகளின் உயிரணுக்களைத் தனது கருவறையில் பத்துமாதம் சுமந்து குழந்தையைப் பெற்றுக்கொடுத்துவிட்டுப் போகும் பெண்ணையே மருத்துவ உலகு வாடகைத்தாய் (Surrogate Mother) என அழைக்கிறது.

உலகின் முதலாவது சோதனைக்குழாய்க்குழந்தை 1978இல் இங்கிலாந்தில் பிறந்தபோது உலகம்

மகப்பேற்றில் ஒரு மாற்றுத் தொழில்நுட்பம்

பூராவுமுள்ள குழந்தை இல்லாத தம்பதிகள் அனைவரும் இந்த மருத்துவ அற்புதத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார்கள். ஒழுக்கநெறி, அறநெறி சார்ந்த பல வினாக்களைத் தம்மகத்தே கொண்டிருக்கும் பல மருத்துவ சாதனைகளின் சகாப்தத்திற்கு இச்சோதனைக்குழாய்க் கருத்தரிப்பு அப்போதே கட்டியம் கூறிவிட்டது.

திருமணமான ஒவ்வொரு தம்பதிகளும் தங்கள் கரங்களில் முதன்முதலாக அவர்களுடைய இளம் பிஞ்சு தவழும் நன்நானை, முரசு கிழித்து முத்துப்பல் கிளம்பும் நானை, மழலைப் பேச்சில் செவி நனையும் நாட்களை, அதன் தளிர் நடையை, கற்று - வளர்ந்து - பெரிதாகி அடுத்த சந்ததிக்கு கிளைபரப்பும் இனிய வருடங்களை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். ஆனால் எல்லோருக்குமா இந்தக் கனவு நிறைவேறிவிடுகிறது? துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் அப்பாலுள்ள சில காரணங்களினால் ஏராளமான தம்பதிகளினால் இந்த இனிய அனுபவங்களைப் பெறமுடியாமல் போய்விடுகிறது.

ஏராளமான குடும்பங்களில் குழந்தையின்மை மணவாழ்க்கையின் முழு நோக்கத்தையுமே சிதறடித்து விடுகின்றது. பூரிப்பின் ஒட்டுமொத்த வடிவமான குழந்தை கிடைக்கத் தவறியதும் பெரும் பூகம்பமே அங்கு நிகழ்ந்து விடுகிறது. குழந்தை இல்லை என்ற வேதனையுடன் சமூகத்தின் கேள்விக்களைகளும் இவர்களைப் பாடாய்ப்படுத்துகிறது. நங்கூரம்

இதில் ஆண்களைவிட அதிகம் அவஸ்தைப்படுவது பெண்கள் தான். கோளாறு ஆண்களில் இருப்பினும் பெண்களே 'மலடு' என்ற விமர்சனத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. உச்சக்கட்டமாக, பலகுடும்பங்களில் இரண்டாவது திருமணத்தை நாடிச் செல்லும் கணவரால் கடைசியில் நிராதரவாக்கப்பட்டும் விடுகிறார்கள்.

குழந்தை இல்லாத தம்பதிகளில் கணிசமான பகுதியினர் தமது மலட்டுத் தன்மையைக் (Infertility) களையும் இனப்பெருக்கத் தொழினுட்ப உதவிகளை (Assited Reproductive Technology - ART) நாடிச் செல்ல ஆரம்பித்துள்ளார்கள். முட்டையைப் பெண்ணின் உடலுக்கு வெளியே எடுத்து ஆணின் விந்துடன் கருக்கட்ட வைத்து, இதனால் உண்டாகும் முளையத்தைப் பெண்ணின் கருப்பையில் பதிய வைத்துக் குழந்தையை உருவாக்கும் சோதனைக் குழாய் முறை சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. இதற்கும் மேலாக, முட்டை உருவாக்க முடியாத பெண் இன்னொரு பெண்ணிடம் முட்டையை வாங்கவும் முடியும். அதே போல விந்து வங்கியில் சேமிப்பில் இருக்கும் விந்தைப் பெறுவது கூட நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. இந்தத் தொழில்நுட்பத்தின் அடுத்த கட்டம்தான் வாடகைத் தாய்மூலம் குழந்தையைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல்.

மாதம் தோறும் வளமான முட்டையை உருவாக்க முடிந்தும் கருப்பைக் கோளாறுகளால்

குழந்தையைச் சுமக்க முடியாமல் வாடும் பெண்களுக்கு இந்தத் தொழில்நுட்பம் கைகொடுக்கிறது. இத்தகைய பெண் ஒருவரின் முட்டையையும் இவரது கணவரின் உயிரணுவையும் செயற்கையாகவே இணையச் செய்து இன்னொரு பெண்ணின் கருப்பையில் பொருத்தி அங்கே குழந்தையாக வளரச் செய்யும் வாடகைத்தாய் முறை அமெரிக்காவில் சக்கைபோடு போடுகிறது.

இங்கிலாந்தில் சோதனைக் குழாய்க் குழந்தை உருவாக்கப்பட்டு சரியாக எட்டு வருடங்களின் பின்னரேயே 1986 இல் இந்தியாவில் - மும்பையில் முதல் சோதனைக் குழாய்க் குழந்தை உருவாக்கப்பட்டது. பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இந்தியாவில் இது மாதிரியான குழந்தைப் பேற்றுக்கு ஆகும் செலவு குறைவாக இருப்பதாலும், பிற நாடுகளில் சிகிச்சைக்காகப் பதிவு செய்துவிட்டு மிக நீண்டகாலம் காத்திருக்க வேண்டியிருப்பதாலும் உலகின் கவனம் இந்தியாவின் பக்கம் திரும்பியுள்ளது.

இருந்தும், 1990இல் மருத்துவர் கமலா செல்வராஜ் (இவர் பிரபல நடிகர் ஜெமினி கணேசனின் மகள்) சென்னையில் உள்ள தனது ஜி.ஜி.மருத்துவமனையில் இயங்கும் கருத்தரிப்பு ஆராய்ச்சி மையத்தில் தென் இந்தியாவின் முதலாவது சோதனைக்குழாய்க் குழந்தையை வெற்றிகரமாக உருவாக்கிக் காட்டிய பின்னர்தான் இலங்கையில் உள்ள தம்பதிகளுக்கு இந்தத் தொழில்நுட்பத்தில் அதிக நாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தென் இந்தியாவின் முதலாவது சோதனைக் குழாய்க் குழந்தையை உருவாக்கியவர் என்ற பெருமையுடன், முதன் முறையாக 1994இல் இலங்கை இந்தியாவில் வாடகைத்தாய் மூலம் குழந்தையை உருவாக்கியவர் என்ற பெருமையும் இவருக்கு இருக்கிறது.

குழந்தை வேண்டித் தம்மிடம் இலங்கையில் இருந்து வருடம் ஒன்றுக்கு 200க்கும் அதிகமான தம்பதிகள் வருகிறார்கள் எனத் தெரிவித்த இவர், இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இந்தியர்களுடன் ஒப்பிடும்போது இலங்கைப் பெண்களுக்கு கருப்பையில் தொற்று

மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். சென்னையில் ஆகக்குறைந்தது இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் விலையில் வாடகைத்தாய்க்கு விலைபேசப்படுகிறது.

வாடகைத் தாய் கைகூடிய பின்னரும் பிரச்சினைகள் தொடர வாய்ப்பிருக்கிறது. வாடகைத்தாய் எல்லோரிலுமே கருதங்கிவிடுவதுமில்லை. உண்மையில் இனப்பெருக்கலுக்குத் துணை செய்யும் இது போன்ற தொழில்நுட்ப முறைகள் எல்லாவற்றிலும் வெற்றி வாய்ப்பு என்பது பரிசுச் சீட்டுகளில் கிடைக்கும் அதிர்ஷ்டத்தைப் போன்றதே. அமெரிக்காவில் சட்ட ரீதியான ஒப்பந்தத்தினால் இம்முறை நிர்வகிக்கப்பட்டபோதும், குழந்தை பிறந்ததும் வாடகைத்தாய்மார்கள் அதை உரியவர்களிடம் ஒப்படைக்க மறுத்த உதாரணங்களும் உண்டு. குறிப்பாகத்தாய்மை அடைந்திருக்கும் போது ஏற்படும் உளவியல் ரீதியான அழுத்தம் குழந்தையைக் கொடுக்க மறுக்க வைக்கிறது. இதனாலேயே சமீப காலமாக இது பெண்ணியவாதிகளினதும் உளவியல் சட்ட வல்லுநர்களினதும் கவனத்தை ஈர்க்கத் தொடங்கியுள்ளது.

தன்னுடைய விந்தைக் கொண்டு குழந்தையை உருவாக்க, பெண் ஒருவரின் உடலை வாடகைக்கு எடுப்பதன் மூலம் பெண்ணின் சுதந்திரத்துக்கு ஆண்டிபாசம் போடுவதாகவே பெரும்பாலான பெண்ணிலைவாதிகள் வாடகைத் தாய்மை பற்றி (Surrogate Pregnant) கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். வாடகைக் குழந்தையைப் பெற்றுக்

கொடுத்தல் குழந்தையை விற்பதற்கு சமனானது என்றும், இது பணக்காரத் தம்பதிகள் ஏழைப் பெண்களைச் சுயநலத்துக்காக உபயோகிக் வழிவகுத்து விடுகிறது என்பதும் இவர்களது கருத்தாக இருக்கிறது.

பெண்ணின் குழந்தைப்பெற்றை மற்றொரு வர்த்தக உற்பத்திக்குரிய செயற்பாடு போன்று கருதினால் தாய் சரியாகவும் சீராகவும் தனது குழந்தையுடன் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் அபூர்வமான உணர்ச்சிமயமான பிணைப்புக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பது உளவியல் வல்லுநர்களின் குரலாக இருக்கிறது. சமூக நல ஆய்வாளர்களோ, வாடகைக் கருத்தரிப்பு அநாதைகளைத் தத்தெடுக்கும் வாய்ப்பைக் குறைப்பதாகக் கருதுகின்றனர்.

ஆனால் “வாடகைக் கருத்தரிப்பு முறை பெரும் வியாபாரமாக மாறியிருக்கும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இது சில பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியிருக்கலாம். இருந்தாலும் வேறு எந்த முறையிலேனும் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத கருப்பைக் குறைபாடு உடைய பெண்களுக்கு குழந்தை ஒன்றைத் தருவதற்கு இதைவிட வேறு என்ன தீர்வு இருக்கிறது? அறிவியல் யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பிரச்சினைகளை அணுகாமல் அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திக்கலாமே?” என்று கேட்கிறார் மருத்துவர் கமலா செல்வராஜ். ■

“இரணைமருத் தண்ணீர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வேண்டாம்!”

பேராசிரியர் எஸ். ரி. பி. இராஜேஸ்வரன்

“போருக்குப் பின்பு வடக்கில் அபிவிருத்தி பற்றியே அதிகம் பேசப்படுகிறது. ஆனால், இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் அபிவிருத்தியில் அரசியல் மேலோங்கி நிற்கும் அளவுக்கு எதிர்காலம் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் இல்லை. நமது வருங்காலத் தலைமுறைகளின் தேவைகளைக் கருத்தில் எடுக்காது, அவசரம் அவசரமாக மேற்கொள்ளப்படும் இந்த அபிவிருத்திகள் எதுவும் நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தியல்ல!”

என்று ஆதங்கத்துடன் சொல்லும் பேராசிரியர்கலாநிதி எஸ். ரி. பி. இராஜேஸ்வரன் ஒரு புவியியலாளர். நிலங்களின் இயல்புகளை ஆய்வு செய்து வகைப்படுத்தும் ஒரு நிலவகைப்பாட்டியலாளர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் புவியியல் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றும் அவருடனான சந்திப்பிலிருந்து...

சந்திப்பு : மா. மோகனகிருஷ்ணன்

• **நிலங்களை வகைப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?**

நிலம் வரையறுக்கப்பட்ட ஒருவளம். இதன் அளவு ஒரு போதும் மாறப்போவதில்லை. ஆனால், நாளுக்குநாள் சனத்தொகை அதிகரித்துச் செல்கிறது. இதனால், குறைந்த நிலப்பரப்பில் இருந்து உச்சப்பயன்பாட்டைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதற்கு நிலங்களை வகைப்படுத்துவது அவசியம்.

நிலம் எல்லா இடத்திலும் ஒரே சீரான தன்மையுடன் இருப்பதில்லை. இடத்துக்கு இடம் மண்ணமைப்பு, பாறைகளின் தன்மை, நீர்வளம், தாவரப் போர்வை என்று எல்லாமே மாறுபடுகிறது. இவற்றின் அடிப்படையில் வேறுபட்ட நிலங்களை அடையாளங் காண்பதைத்தான் நில வகைப்படுத்தல் (Land classification) என்கிறோம். இப்படி நிலங்களை வகைப்படுத்தி வைத்திருந்தால் மாத்திரம்தான் எந்த நிலத்தில் என்ன மாதிரியான அபிவிருத்தியை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியும்.

• **நில வகைப்பாட்டியலாளர் என்ற ரீதியில் இந்தப் பிராந்தியத்தில் குறிப்பிடச் சொல்லும்படியான ஆய்வுகள் எதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களா?**

விமானப் படங்களினதும் செய்மதிப்படங்களினதும் உதவியோடு பிரதேசச் செயலர் பிரிவு ரீதியாக யாழ் மாவட்டத்தின்

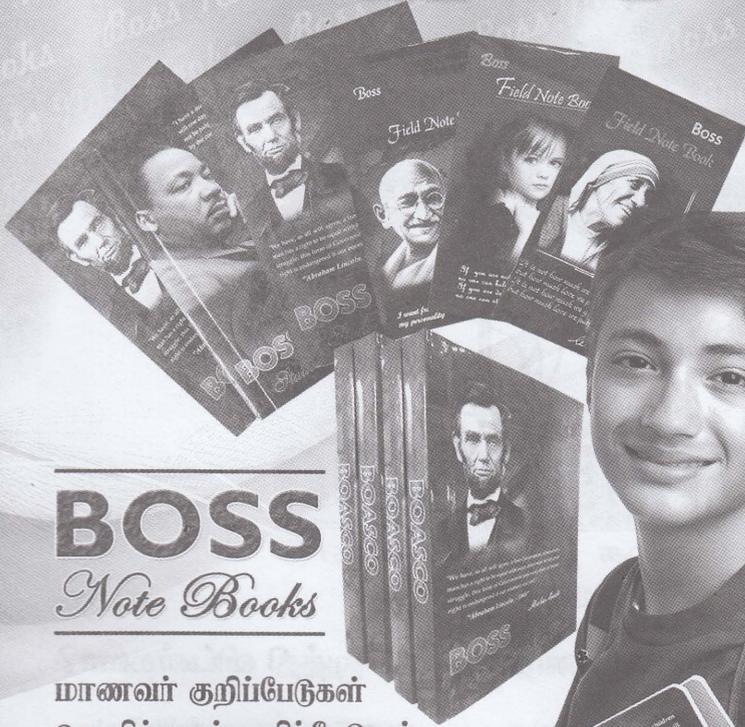
நிலவகைகளை அடையாளம் கண்டு அட்டவணைப்படுத்தியிருக்கிறேன். உதாரணத்துக்கு நல்லூர் பிரதேசச் செயலர் பிரிவைக் குறிப்பிடலாம். இதன் பரப்பு 28.732 சதுரகிலோ மீற்றர்கள். இங்கு வித்தியாசமான 68 நில வகைகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நில வகையினதும் மண்ணின் இயல்பு, நீரின் தன்மை, கடல் மட்டத்தில் இருந்து அதன் உயரம் போன்ற தரவுகளைத் துல்லியமாகத் திரட்டிவைத்துள்ளோம். இப்படி, யாழ்ப்பாணத்தின்பல இடங்களிலும் நில வகைப்பாட்டை மேற்கொண்டதில் பெரும்பாலான இடங்களைப் பொருத்தமில்லாத விதத்திலேயே பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது தெரியவந்தது. நில வகைக்கும் நிலப்பயன்பாட்டுக்கும் இடையே பொருத்தப்பாடு இல்லாமல் இருந்தால் நிலத்தில் இருந்து அதி உச்சப் பயனைப் பெறமுடியாது இருப்பதோடு சுற்றுச் சூழலுக்கும் பெரும் கெடுதியாக அமைந்துவிடும்.

• **காங்கேசந்துறையில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலையை மீளவும் கியக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதுபற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?**

அமரர் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் அமைச்சராக இருந்தபோது அவரது முயற்சியினாலேயே 1950 ஆம் ஆண்டு காங்கேசந்துறையில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலை திறக்கப்பட்டது. அப்போது வெளியரும்பர்களாகக் காணப்பட்ட சுண்ணாம்புக்

கற்பதற்கு மட்டுமல்ல;
 கற்றல் உபகரணங்களைத் தெரிவு செய்வதற்குமே
 புத்திசாலித்தனம் தேவைப்படுகிறது.
 எனது தெரிவு எப்போதுமே

போஸ் குறிப்பேடுகளை!

BOSS
Note Books

மாணவர் குறிப்பேடுகள்
 வெளிக்களக் குறிப்பேடுகள்
 அலுவலகக் குறிப்பேடுகள்
 கையடக்கக் குறிப்பேடுகள்
 போன்ற
 நானாவிதக் குறிப்பேடுகளுக்கும்

போஸ்கோ

BOASCO

இல. 610/3 (252), பருத்தித்துறைவீதி,
 நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.
 (நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலுக்கு எதிரில்)

Tel: 021 222 0370

E-mail: boasco09@yahoo.com

தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவியல் ஆசான்

நங்கூரம்

சமூக அறிவியல் ஏடு
இருமாத சஞ்சிகை

உங்கள் சந்தாக் கட்டணத்தைச் செலுத்தி விட்டீர்களா?

ஆண்டுச் சந்தா தபாற் செலவு உட்பட ரூபா 500/= மாத்திரமே!
சந்தாதாரராகி எங்களுக்கு உதவுவதன்மூலம் உங்களுக்கு உதவிடுங்கள்.

சந்தாத் தொகையை பொ. ஐங்கரநேசன் என்னும் பெயருக்குக் காசோலையாகவோ அல்லது யாழ். பிரதம தபால் அலுவலகத்தில் மாற்றக்கூடிய காசக் கட்டளையாகவோ அனுப்பிவைக்கவும்.

நங்கூரம் வீடு தேடி வரும்.

தொடர்புகளுக்கு:

பதிவுகாரர் ஒழுங்கை,

திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பேசி : 0777969644

மின்னஞ்சல் : nankkorum@yahoo.com

கற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆனால், இப்போது அது மிக ஆழத்துக்கு அகழப்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில் மீளவும் இதே இடத்தில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலையை இயக்கி, சுண்ணாம்புக்கற்களை இனிமேலும் தோண்டுவது என்பது குடாநாட்டுக்குப் பாரதூரமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும். மயோசின் பாறை என்பதால் நிலத்தடி நீர் சுலபமாக இந்தப் பள்ளங்களுக்குள் சென்று பள்ளங்களின் திறந்த வாய்களினூடாக ஆவியாகிப் போய்விடும். கடலும் அருகாக இருப்பதால் கடல் நீரும் உள்ளே புகுந்துவிடும் ஆபத்தும் இருக்கிறது. பள்ளங்களை நிரப்பி மூடி வேறு தேவைகளுக்கு அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சீமெந்தை இறக்குமதி செய்வதுதான் பொருத்தமான வழி.

வடபிராந்தியத்தின் வட மேற்காக உள்ள தரைப்பகுதி மயோசின் காலத்துச் சுண்ணாம்புப் பாறைகளால் உருவானது. இது மூட்டுகளையும், உடைவுகளையும் கொண்டிருப்பதால் மழைநீர் நிலத்தினுள் வடிந்து சென்று நிலத்தடி

நீராகத் தேங்குகின்றது. நாம் கிணற்றுநீர் என்பது இந்த நிலத்தடி நீரைத்தான். வருடத்தில் குறுகிய காலத்துக்கே மழை கிடைத்தாலும், ஏற்றுநீர்ப்பாசனத்தின்மூலம் நிலக்கீழ் நீரை இறைத்து வருடம் பூராவும் விவசாயத்தில் ஈடுபட முடிகிறது. தரையின் மேற்பரப்பிலும் மழை நீரைத் தேக்குகின்ற ஏராளமான குளங்குட்டைகளை உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம். ஏற்று நீர்ப்பாசனம், குளத்து நீர்ப்பாசனம் தவிர; மழையை நம்பி மேற்கொள்ளும் சிறுபோக, பெரும்போகச் செய்கைகளும் சிறப்பாக உள்ளன. நமது இந்தப் பாரம்பரிய வேளாண் அறிவை இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப உத்திகளைப் பயன்படுத்தி மேலும் மேம்படுத்த முடியும்.

● **வடபகுதி எந்த வகையான வாருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்புடையதெனக் கருதுகிறீர்கள்?**

வடபகுதி ஒரு வறண்ட வலயமாக இருந்தபோதும் இதன் தரைத்தோற்றம், மண்ணமைப்பு, மழை வீழ்ச்சி போன்ற பௌதிக இயல்புகள் விவசாயப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு மிகவும் வாய்ப்பாக உள்ளன. இந்த இயல்புகளுக்கு ஏற்ப உருவான பாரம்பரிய விவசாயக் கட்டமைப்புகளும் விவசாய முறைகளும் எம்மிடையே உள்ளன.

● **யாழ்.மாவட்டத்து விவசாய நிலங்களில் இன்று வீடுகளும் கட்டிடங்களும் எழுப்பப்படுகின்றனவே?**

இதற்கு முக்கிய காரணம் சட்ட ரீதியாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய நிலப்பயன்பாட்டுக் கொள்கை எங்களிடம் இல்லை என்பதுதான். நெல்வயற்காணிகளை

மாத்திரம், பயிரிடுதலைத் தவிர வேறு தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்துவது சட்டத்தின் மூலம் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. பலவருடங்களாகப்பயிர்செய்யாமல் கைவிடப்பட்ட ஒரு வயலில், வயற் சொந்தக்காரருக்கு வீடு கட்டுவதற்கு வேறு இடம் இல்லை என்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டால் மட்டும் வயலின் ஒரு சிறுபகுதியில் வீடு கட்டிக்கொள்ளலாம். இதைத்தவிர வயற்காணிகளை வேறு எந்தத் தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்த முடியாது. மற்றபடி வயற்காணி தவிர்ந்த ஏனையபயிர்க்காணிகளைக் காணி உரிமையாளர் தனது விருப்பத்துக்கு ஏற்ப பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை. இப்படியே தொடர்ந்து தோட்டக் காணிகளைக் கட்டிடங்களால் விழுங்கிக் கொண்டிருந்தால் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சியையும் தம்புள்ளைவயும் தான் மரக்கறிகளுக்காக நம்பியிருக்க வேண்டி வரும்.

- **கிளிநொச்சி இரணைமடுக் குளத்தில் இருந்து தண்ணீரையாழ்ப்பாணத்துக்கு எடுத்து வரும் திட்டம் உள்ளது. இது பற்றி என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?**

இரணைமடுக்குளம் மழைகாலத்தில் கனகராயன் ஆற்று வடிநிலத்தில் இருந்து நீரைப் பெறுகின்ற குளம். இதனால், மிகையாக மழை பெய்தால் மாத்திரமே குளத்துக்கு நீர் வரத்தும் மிகையாக இருக்கும். ஆனால், காலநிலை மாற்றங்கள் தென் ஆசியப்

பிராந்தியத்தில் ஏற்படுத்திவரும் மாற்றங்களைப் பார்த்தால், இரணைமடுக்குளத்துக்கு மிகையான நீர் எப்போதும் கிடைக்கும் என்று எதிர்வுகூற முடியாமலே உள்ளது.

கிளிநொச்சி அதிக அளவில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்ற ஒரு மாவட்டம். அத்தோடு பல்கலைக் கழகத்தின் விவசாயபீடம், பொறியியற்பீடம், வணிக வளாகங்கள் என்று வேகமாக வளர்ந்துவரும் ஒரு இடமாகவும் மாறி வருகிறது. இப்படி, ஒரு புறம் கிளிநொச்சியின் நீர்த்தேவைகளும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் இரணைமடுக்குளத்தில் இருந்து தண்ணீரை யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டுவருவது தொலைநோக்கில் ஒரு பொருத்தப்பாடான திட்டம் அல்ல. இது முரண்பாடுகளுக்கும் காரணமாக அமைந்துவிடக்கூடும். இதனால், இரணைமடுத்தண்ணீர் இப்போதைக்கு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வேண்டாம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

- **குடாநாட்டின் நீர்த்தேவையை வேறு எவ்வாறு பூர்த்தி செய்யலாம்?**

நிலக்கீழ் நீரின் அளவை அதிகரிக்கச் செய்வதுதான் செலவு குறைந்ததும், இயற்கைக்குக் கேடில்லாததுமான வழி. இதற்கு பெய்கின்ற மழைநீரைக் கடலுக்குள் சென்று கலக்கவிடாமல் நிலத்துக்குள் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும். இதனை மீள்நிரப்புகை (recharge) என்கிறார்கள். குடாநாட்டிலுள்ள ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட

குளங்களையும் தூர்வாருவது மீள்நிரப்புக்கான ஒரு வழி. ஆனால் தூர்வாரும்போது மிகுந்த அவதானம்தேவைப்படுகின்றது. குளத்தின் அடியில் காணப்படும் வண்டல்படிவுகளும் களிப்படைகளும் தான் குளத்தில் தண்ணீரைத் தக்கவைத்திருப்பவை. தூர்வாரும் போது இவற்றையும் சேர்த்து அகற்றிவிட்டால், குளத்தில் நிரம்பிய நீர் முழுவதும் திறந்திருக்கும் பாறை வெடிப்புகளினூடாகக் கீழ் இறங்கி, இரண்டு மூன்று தினங்களில் காணாமற் போய்விடும். குளங்களைத் தூர்வாரும்போது, குளங்களுக்கு நீரைக்கொண்டு வந்து சேர்க்கும் நீர்வரத்துக் கால்வாய்களும் சுத்தம் செய்யப்படவேண்டும். வீடுகளில் மழை நீரைச் சேகரிப்பது மீள் நிரப்புக்கான இரண்டாவது வழி. தமிழ் நாட்டில் வீடுகளில் மழைநீர் சேகரிப்புக் கட்டாயமாக்கப்பட்டிருப்பதைப்போன்று இங்கும் கட்டாயமாக்கினால் கணிசமான அளவு நீரை நிலத்துக்குக் கீழே சேகரிக்க முடியும்.

புள்ளிகளைப் பெற்றுப் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவாகலாம் என்று நம்புகிறார்கள். இந்த மாணவர்கள் பின்னர் பல்கலைக்கழகத்துக்கு வரும் போது அதே மனநிலையுடன் தான் வருகிறார்கள். அதனால், இங்கும் புவியியல் பாடத்தைத் தெரிவு

செய்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது.

செய்முறைப் புவியியலுக்குப் பாடசாலைகளில் போதியளவுக்கு உபகரண வசதிகள் இல்லாமல் இருப்பதோடு, கற்பிப்பதற்கு வினைத்திறன் உள்ள ஆசிரியர்களும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அத்தோடு, புதிய பாடவிதானத்தில் இப்பொழுது புவியியல் தகவல் ஒழுங்கு (GIS- Geographic Information System), புவி நிலையறி முறைமை (GPS- Global Positioning System), தொலையுணர்வுத் தொழில்நுட்பம் (RS - Remote Sensing) போன்ற புதிய தொழில்நுட்பங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களுக்கு இது பற்றிப் போதிய பயிற்சி இல்லை. கல்வித் திணைக்களம் இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு மாணவர்களைப் புவியியலில் நாட்டம் கொள்ளவைப்பதற்கான உத்திகளைக் கண்டறியவேண்டும். உதவுவதற்கு நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோம். ஏனெனில், மனிதன் அவன் பிறந்த வீடான பூமியில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குப் புவியியல் அறிவு அவசியம். ■

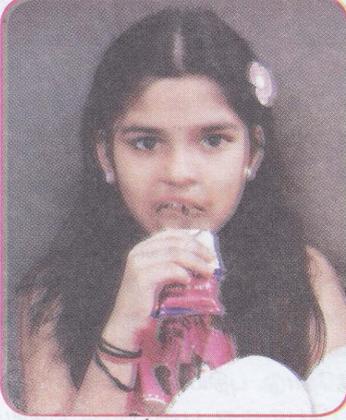
● **கடைசியாக வேறு ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்களா?**

பாடசாலைகளில் நீண்ட காலமாகவே புவியியற் பாடம் கடினம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்து மாணவர்களின் மனநிலை வேறு பாடங்களின் பக்கம் திசை திருப்பப்பட்டுவிட்டது. வேறு பாடங்களைப் படித்தால் கூடுதலான

தெரியுமா?

பொ.ஐங்கரநேசன்

தங்களுடைய சாப்பாடே இனிப்புத்தான் என்பது போல, சிலர் ஓரே இனிப்புப் பண்டங்களாகவே சாப்பிடுகிறார்கள், ஏன் இப்படி?

ஜெ.யூ.வள்ளல், கிளி/ யரந்தன் இந்து மகாவித்தியாலயம்

இனிப்புகளுக்கு ஏங்காத நாக்குகள் ஏது? எல்லோருக்குமே இனிப்புகள் என்றால் பிடித்தமானவைதான். இதற்கான காரணம் எமது மூதாதைகளின் உணவுத் தேடல்களிலேயே அடங்கியிருக்கிறது. ஆதி மனிதர்கள் சமைத்துச் சாப்பிட ஆரம்பிக்கும் முன்னரேயே அவர்களுக்கு இலகுவில் கிடைத்த பழங்களைச் சுவைத்துச் சாப்பிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பழங்கள் சக்தியுடன் இனிப்பையும் சேர்த்து வழங்க, அதுவே பரிணாமத்தில் மனிதனுக்குப்

பிடித்துப்போன சுவைகளில் ஒன்றாக நிலைத்து விட்டது. இவர்களிலும் சிலர் அதிகமாகவே இனிப்பை ருசிக்கிறார்கள் எனில் அதற்கு வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று; பழக்க தோஷம். மிக இளம் வயதில் இனிப்புகளை அதிகமாகச் சாப்பிட்டுப் பழகியவர்கள் வளர்ந்த பின்பும் அதைக் கைவிட முடியாதபடிக்கு இனிப்புக்கு அடிமையாகி விடுகிறார்கள். தாயின் கருப்பையில் இருக்கும்போதே குழந்தை தாய் அதிகமாக விரும்பி உண்ணும் உணவின் சுவையை அறியும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டு அதை விரும்பவும் ஆரம்பித்து விடுவதாகச் சில ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இன்னுமொரு காரணம் : மரபணுக்கள். நியூயோர்க்கில் உள்ள மவுண்ட் சினாய் மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆய்வாளர்கள் இனிப்புத்தாகத்தைத் தூண்டும் மரபணுக்களைச் சமீபத்தில் அடையாளம் கண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மரபணுக்களைக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் பசி எப்போதும் இனிப்பாகவே இருக்கும் போலும். காரணங்கள் எவையாக இருப்பினும், அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சுதானே!

கேள்விகளினூடாக
ஓர் ஆறினியற் பயணம்!

■ நுளம்புகள் அழுக்கடைந்து தேங்குகின்ற தண்ணீரைத் தேடித்தேடி முட்டைகளை இடுவதற்குப் பின்னால் ஏதாவது காரணங்கள் இருக்கின்றனவா?

நமிதுஷிகா, சிளி/ சிளிநொச்சி மகாவித்தியாயம்

இல்லாமலா பின்னே? நிலலாதுஓடிக்கொண்டிருக்கும் தண்ணீரில் ஓட்சிசன் வாயு அதிகளவில் கரைந்திருக்கும். ஓட்சிசன் இருந்தால் அந்தத் தண்ணீரில் உயிரினங்களும் நிறைந்திருக்கும். அவ்வாறு ஏராளமான உயிரினங்கள் வாழும் தண்ணீரில் நுளம்புகள் முட்டைகளை இட்டு விட்டுச் சென்றால் முட்டைகளும் முட்டைகள் பொாரித்து வருகின்ற குடம்பிகளும், குடம்பிகளின் அடுத்த வளர் நிலையான கூட்டுப்புழுக்களும் மற்றைய உயிரினங்களுக்கு இரையாகி விடுமே!

கியூனெக்ஸ் நுளம்பு

குடம்பி

கூட்டுப்புழு

இந்த ஆபத்துகளில் இருந்து தப்புவதற்காகவே, வேறு உயிரினங்கள் அதிகமாக வாழமுடியாத அளவுக்கு ஓட்சிசன் செறிவு குறைவாகவுள்ள தேங்குகின்ற தண்ணீரில் நுளம்புகள் முட்டைகளை இடுகின்றன.

ஓட்சிசன் குறைந்த இந்த அழுக்குத் தண்ணீரில் நுளம்புகளின் குடம்பிகளினாலும் கூட்டுப்புழுக்களினாலும் மாத்திரம் எப்படித் தப்பிப் பிழைக்க முடிகிறது என்கிறீர்களா?

மீன்கள் நீரில் கரைந்திருக்கும் ஓட்சிசனைச் சுவாசிக்கின்றன. ஆனால் இவை அப்படியல்ல. குடம்பிகளினதும் (larvae) கூட்டுப்புழுக்களினதும் (pupae) உடலில் இயற்கை மெல்லிய குழாய்களை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்தச் சுவாச ஓட்டுக் குழாய்களின் மூலமே தண்ணீர் மட்டத்தில் ஓட்டிக் கொண்டிருந்து, தண்ணீர் மட்டத்துக்கு மேலாக உள்ள வளியை இழுத்துச் சுவாசிக்கின்றன. இயற்கையின் படைப்பு வினோதங்களை என்னே என்பது?.

கோடை காலங்களில் சில சமயங்களில் ஆலங்கட்டில் இருந்து பனிங்கட்டிகள் விழுகின்றனவே, இது எப்படி சாத்தியமாகிறது?

ச.கோவர்த்தன், கிளி/ உருத்திரபுரம் மகாவித்தியாலயம்

இதை ஆலங்கட்டி மழை என்கிறார்கள். ஆலங்கட்டிகள் தோன்றுவது ஒரு பெளதிக மாற்றமே. கோடை காலங்களில் தரைக்கு அருகேயுள்ள வளி தரையில் இருந்து வெப்பத்தைப் பெறுவதால் அதிக சூடாக இருக்கும். இந்த வளி சூட்டினால் விரிவடைந்து, அடர்த்தியில் குறைந்து, மேல் நோக்கிப் பயணிக்கின்றது. வளி மேலே காவிச் செல்லப்படும் இந்தப் பெளதிக மாற்றத்தை மேற்காவுகை (convection) என்கிறார்கள்.

மேற்காவுகையால் அதிக உயரத்துக்கு மேலெழுந்த தரைக்காற்றில் உள்ளநீராவி, வெப்பநிலைகுறைவடையும்போது

ஆலங்கட்டிகள்

சிறிய சிறிய பனிக்கட்டிப் பளிங்குகளாக உறைகின்றது. இப்பளிங்குகள் எடை காரணமாகக் கீழ் நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கும் போது அவற்றின் மேற்பரப்பு மீண்டும் நீராக மாறிக் கொண்டிருக்கும்.

ஒரு நிலையில், கீழிருந்து மேல்நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் தரைக்காற்றினால்

உந்தப்பட்டு மீண்டும் மேல் நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்படும். இதனால், இப்பளிங்குகளின் மீது இன்னுமொரு பனிப்படை உண்டாகிறது. இவ்வாறு மேலும் சீழுமாகப் பலமுறை அலைக்கழிக்கப்பட்ட பனிக்கட்டிகள் பல படைகளைக் கொண்டவையாகிவிடுவதால் எடையில் அதிகரிக்கின்றன. வளி மண்டலத்தில் மிதக்க முடியாத அளவுக்கு எடை சேர்ந்ததும் தரை நோக்கி விழத்தொடங்குகின்றன.

இங்கிலாந்தில் இந்த ஆலங்கட்டிகளுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னமே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். 1883ஆம் ஆண்டில் யூலை 3ஆம் திகதி 'பேர்டான்' நகரில் பெய்த மழையின் போது விழுந்த ஆலங்கட்டிகள் காய வைக்கப்பட்டிருந்த செங்கற்களின் மீது பள்ளங்களை உண்டாக்கியுள்ளன. அந் நகர மக்கள், அந்தச் செங்கட்டிகளைக் கொண்டே ஆலங்கட்டி மழைக்கு நினைவுச் சின்னம் கட்டி விட்டார்கள்.

விபாயாரிகள் மாங்காய்களைப் பழுக்க வைப்பதற்குக் 'கார்பைட் கல்' என்ற இரசாயனத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்களாமே?

ஏ.தேனுஜா, யா/ வண். நாவலர் மகாவித்தியாலயம்

ஊர்களில் காய்கள் முற்றும் போது அவற்றில் இருந்து எதிலின் வாயு விடுவிக்கப்படுகிறது. எதிலின் வாயு நிலையில் உள்ள ஒரு தாவர ஓமோன். வாயு நிலையிலுள்ள ஒரேயொரு தாவர ஓமோனும் இதுதான். இது காய்களை இயற்கையாகவே கனிய வைக்கிறது. எதிலுமே செயற்கைத் தனமாக மாறி விட்ட மனிதன் எதிலினுக்குப் பதிலாக அசற்றிலின் வாயு வைத் தயாரித்துக் காய்களைப் பிஞ்சிலேயே பழுக்க வைத்து விடுகிறான். இந்த அசற்றிலின் வாயுவைத் தருகின்ற, கறுப்பு அல்லது சாம்பர் நிறம் கொண்ட வேதிப்பொருள்தான் கல்சியம் கார்பைட்டு (calcium carbide). இதன் மீது தண்ணீரைச் சேர்த்ததும் அசற்றலின் வாயு வெளியேறுகிறது. இதனால் மாங்காய்க் குவியல்களுக்கிடையே கார்பைட் தூள்களைப் பதுக்கி, மாங்காய்களை வலுக்கட்டாயமாகப் பழுக்க வைக்கிறார்கள்.

கார்பைட் தூள்

ஆனால், அசற்றலின் வாயு உடல் நலத்துக்குத் தீங்கானது. தூக்கமின்மை, மயக்கம் என்று தொடங்கி நிரந்தரமாகவே ஞாபக மறதி ஏற்படும் அளவுக்கு நரம்புத் தொகுதியைப் பாதிக்க வல்லது. மேலும், விபாயாரிகள் பயன்படுத்தும் கல்சியம் கார்பைட்டு தூய்மையானதும் அல்ல. இதனுடன் ஆர்சனிக், பொஸ்பரஸ் போன்ற ஆபத்தான மாசுகளும் கலந்திருக்கின்றன. இதனால் கார்பைட்டைப் பயன்படுத்திச் செயற்கைத் தனமாகப் பழுக்க வைப்பது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆனாலும் என்ன? எல்லோரினது கண்களிலும் மண்ணைத் தூவிவிட்டு கார்பைட்டைத் தூவும் கள்ளவியாபாரம் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் தான் இது பற்றி விழிப்பாக இருக்க வேண்டும். கார்பைட்டால் கனிய வைக்கப்பட்ட பழங்களின் தோலின் மீது சூடு காரணமாகக் கரும்புள்ளிகள் தோன்றியிருப்பதோடு, பழங்களின் வாசனையும் மாறுபட்டிருக்கும் ■

விடலை மனம்

விடலைப் பருவத்தினர் இயல்பாகவே கொண்டிருக்கும் துடுக்குத்தனங்களையும் தாண்டி, இப்பொழுது துட்டர்கள் என்று பெயரெடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

பண்பாட்டுப் பிறழ்வான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளகிக் கொண்டிருந்தவர்கள், இப்போது கொண்டுவருகின்ற பழியையும் சுமக்கத்தொடங்கியுள்ளார்கள்.

செங்கவடயில் பதினோராம் தரம் பயின்று கொண்டிருந்த பதினமூன்று வயது மாணவியொருவர், அவருடன் பயிலும் பதினமூன்று வயது நண்பர்களின் துணையோடு பெற்ற தாய் தந்தையரையே தீர்த்துக்கட்டியுள்ளார்.

இரப்போசனத்தில் தூக்கமருந்தைக் கவந்துகொடுத்துப்பெற்றோர்களை ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஆழ்த்திய மாணவி, நண்பர்களை வரவழைத்துக் கொடுக்கத் தாக்குவித்துக் கொண்டுவந்ததைச் செய்வித்திருக்கிறார்.

நாட்டையே உலுக்கிய இந்த இரட்டைக் கொலைச் சம்பவத்துக்கு, மாணவியின் விடலைக் காதலுக்குப் பெற்றோர்கள் காட்டிய எதிர்ப்பே காரணம் எனத் தெரியவந்துள்ளது.

பெற்றோர்கள் உடனடியாகவே உயிர் துறந்தார்களினால் ஊடகங்களால் மாபாதகியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு இந்தப் பாவமகனும் அவர்தம் நண்பர்களும் சிறைக் கூடத்தினுள்ளே குற்றவணர்ச்சியால் தினம் தினம் செத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பது திண்ணம்.

பாலாட்டிச் சீராட்டி வளர்த்த பெற்றோர்களைக் கொன்ற பெருங் குற்றத்துக்காக விடலை மகனையும் நண்பர்களையும் நீதிமன்றம் சிறைக் கூண்டுக்குள் அனுப்பினாலும், இம் மாபாதகத்துக்கு இவர்கள் மாத்திரமே பாத்திரதாரிகள் அல்லர்.

பதினமூன்று பருவத்தினரின் கொந்தளிக்கும் மனங்களைத் தணிவிக்கத் தெரியாத, தணிவிக்க முயலாத பெற்றோர்களே இது போன்ற சமூகப் பிறழ்வான நடவடிக்கைகளுக்குப் பெரும் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றனர்.

விடலைப் பருவம் அல்லது பதினமூன்று பருவம் என்பதைப் பத்து வயது தொடங்கிப் பத்தொன்பது வயது வரைக்குமான வளர்ச்சிப் பருவம் (adolescent stage) என உலக சுகாதார நிறுவனம் வரையறை செய்திருக்கிறது.

இது, உடலில் ஓமோன்கள் ஊறத் தொடங்குகின்ற - உடலமைப்பிலும், உடற்றொழிலிலும், உண்பாங்கிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்ற - சிறுவர்களுக்கும் வளர்ந்தவர்களுக்கும் இடையிலான ஒரு மாறுநிலைக் காலம் (transition period) ஆகும்.

இது, சுதந்திரம் வேண்டும் என்று அவாவுகின்ற அதே சமயம், ஒரு குழந்தையைப் போலப் பெற்றோரின் அன்புக்குள் ஆட்படவேண்டுமெனவும் விரும்புகிறது. அறிவுரைகளைச் செவிமடுக்க மறுக்கும் அதே சமயம், இக்கட்டான தருணங்களில் பெற்றோர் உதவிக்கு வரவேண்டுமெனவும் ஏங்குகிறது.

இது, மனதில் சிறகுகளை வளர்த்துச் சாதனைச் சிகரங்களின் உச்சிகளைத் தொட முனையும் அதே சமயம் தனது நிறம், உயரம், ஆடை அணிகலன்கள், பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் போன்றனவற்றை மற்றவர்களினதோடு ஒப்பிட்டுத் தாழ்வுச் சிக்கலிலும் அமிழ்ந்து உழல்கிறது.

பதின்மப் பருவத்தினர் அவர்களது குழந்தைமைக்கும் - இளந்தைமைக்கும் இடைப்பட்ட இந்த இரண்டும் கெட்டான் மனநிலை காரணமாகவே இலகுவில் மனக் கொந்தளிப்புக்கு ஆளாகின்றனர். எனினும், மன அழுத்தங்களில் இருந்து எவ்வாறாயினும் விடுபடவேண்டும் என்ற உந்துதலைப் பதின்ம வயதினர் இயல்புக்கமாகப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

அந்த 'எவ்வாறாயினும்' என்பது தேவனின் பாதையா அல்லது சாத்தானின் பாதையா? என்பதை அவர்கள் தீர்மானிப்பதிலேயே பெற்றோரின் வழிகாட்டுதல் பெரிதும் இன்றியமையாததாக உள்ளது.

அன்பாக அரவணைத்து ஆழ்மனக் கிணற்றில் இருந்து பிரச்சினையை விவளியே மொண்டுவந்து ஆற்றுப்படுத்தத் தெரிந்த பெற்றோர் தேவ பாதையைக் காட்டிவிடுகின்றனர்.

இசையை ரசித்தல், கவிதை எழுதுதல், ஓவியம் வரைதல், தியானம் செய்தல், காவற நடத்தல், செல்லப் பிராணிகளுடன் பொழுது போக்குதல் போன்ற ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தி மன அழுத்தங்களை இறக்க வைத்து விடுகின்றனர்.

ஆனால், நமது விடலைகளில் எத்தனை விழுக்காட்டினருக்கு இந்தக் கொடுப்பினை வாய்த்திருக்கிறது?

ஆறாமர இருந்து பேசமுடியாத பெற்றோர்கள் மாத்திரம் அல்லாது கண்காணிப்பும் இல்லாத நிலையில் செல்லிடப்பேசிகளினதும், இணையத் தளங்களினதும், கூட்டாளிகளினதும் துணையோடு மதுப் பழக்கம், புகைப்பழக்கம், பாலியல் பிறழ்வான நடவடிக்கைகள் போன்ற சாத்தானின் பாதையில் தடம் பதிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள்.

நமது விடலை மனங்களைப் புரிந்துகொண்டு ஆற்றுப்படுத்தத் தவறுவது போர் எமக்குத் தந்த பாதிப்புகளைவிட எதிர்காலத்தில் பெரும் பாதிப்பைத் தரும் ஒன்றாகவே அமையும்.

சுனகிந்திரன்

துகவற் களுஞ்சியம்

• இலங்கையின் 25 மாவட்டங்களிலும் தன்னுள்ளே கூடுதலான நீர்ப்பரப்பைக் கொண்ட மாவட்டம் என்ற பெருமையை அனுராதபுரம் கொண்டிருக்கின்றது. பிரசித்திபெற்ற இரட்டைக் குளம், மாதுறு ஆறு உட்பட ஏராளமான நீர்த்தேக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் அனுராதபுரத்தின் நீர்ப்பரப்பு 515 சதுர கிலோ மீற்றர்களாகும். இது அனுராதபுர மாவட்டத்தின் மொத்தப் பரப்பளவில் 14 விழுக்காடு ஆகும். தன்னகத்தே கூடுதலான நீர்ப்பரப்பைக் கொண்ட மாவட்டங்களில் அனுராதபுரத்தை அடுத்து இரண்டாவது இடத்தில் மட்டக்களப்பும் மூன்றாவது இடத்தில் பொலநறுவையும் உள்ளன.

- நுளம்புகளுக்குப் பயந்து நுளம்புத்திரிகளிடம் நாம் தஞ்சம் அடைந்திருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு நுளம்புத்திரி நூறு சிகரெட்டுகள் எரிவதற்குச் சமனான புகையைக் கக்குகின்றது. நுளம்புத்திரியின் புகையில் சிகரெட் புகையில் உள்ளதைவிட போமல்புகைட்டு இரசாயனம் பன்மடங்கு அதிகமாக உள்ளது. இதனால் நுளம்புத்திரிப்புகையைச் சுவாசிப்பவர்கள் தொய்வு (asthma) தொடங்கி நுரையீரல் புற்று நோய்வரை பல்வேறு நோய்களுக்கு ஆளாகலாம் என மருத்துவர்கள் எச்சரித்து வருகின்றனர்.
- ஆசிய யானைகள் சிலவற்றில் அவற்றின்தும்பிக்கை, முகம், காதுகள் போன்றவற்றில் கருஞ்சாம்பர் நிறம் மறைந்து இளஞ்சிவப்பு நிறத்திற்குள்ளிகள் தோன்றியிருப்பதைக் காணலாம். இது தோலில் உள்ள நிறப்பொருட் குறைபாடு ஆகும். இப்படி நிறமிழப்பதால் உடல் முழுவதுமே மென் சிவப்பு நிறமான யானைகள் அரிதாகப் பிறப்பது உண்டு. இந்த யானைகளைத்தான் வெள்ளை யானைகள் என்கிறார்கள். இவற்றை மியான்மர் (பர்மா), தாய்லாந்துக்காடுகளிற்காணமுடியும்.
- யானையை விட, தந்தங்களைக் கொண்ட இன்னும் ஒரேயொரு விலங்கினம்தான் உலகில் உண்டு. அது வடதுருவக் கடற்பகுதிகளில் வாழும் வோல்றஸ் (walrus) என்னும் பாலூட்டி விலங்கு, யானைகளில் அவற்றின் மேல் தாடையில் உள்ள வெட்டும் பற்கள் தந்தங்களாக நீண்டிருக்க, வோல்றசில் மேல்தாடையிலுள்ள வேட்டைப்பற்கள் தந்தங்களாக

ஆசிய யானை

கியுள்ளன. யானைத்தந்தங்களுக்கு நிகராக இவற்றின் தந்தங்களும் சுறுப்புச்சந்தையில் விலை போவதால், யானைகளைப் போன்றே இந்த அப்பாவி விலங்குகளும் மனிதனின் துப்பாக்கிக் குண்டுகளுக்கு அநியாயமாகப் பலியாகி வருகின்றன.

பலகல் பக்ஷம்

- தங்க உற்பத்தியில் உலகில் முதலாவது இடத்திலே சீனா உள்ளது. கடந்த 2012ஆம் ஆண்டின் உலகின் தங்க உற்பத்தி 27 இலட்சம் கிலோ கிராம். இதில் 7 விழுக்காடு அளவு தங்கம் சீனாவிற்குரியது. சீனாவுக்கு அடுத்து இரண்டாம், மூன்றாம் இடங்களில் முறையே அவுஸ்திரேலியாவும் அமெரிக்காவும் உள்ளன.
- நவரத்தினங்களில் ஒன்றான வைரம் (diamond) உலகில் உறுதியில் முதலிடம் வகிக்கிறது. உறுதியில் வைரத்துக்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாவது இடத்தில் சஃபையர் (saphire) உள்ளது. இதுவும் நவரத்தினங்களில் ஒன்றுதான். தமிழில் இதை 'நீல மணிக்கல்' என்கிறார்கள்.
- கடந்த பெப்ரவரி 15ஆம் திகதி ரஷ்யாவின் வான் பரப்பில் வெடித்து வீழ்ந்து ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானோரைக் காயப்படுத்திய பாரிய விண்கல்லைப் பற்றிப் பலரும் அறிந்திருக்கக் கூடும். அந்த விண்கல்லின் எடை 10 தொன்கள் வரையில் இருக்கலாம் என்று அப்போது கருதப்பட்டது. ஆனால், அந்த விண்கல்லின் எடை ஆயிரம் மடங்குகள் அதிகம் என்று இப்போது தெரியவந்திருக்கிறது.

நங்கூரம்

விண்கல் வீழ்ந்தபோது எழுப்பிய கழியொலிகளின் (Infrasounds) பதிவுகளை ஆராய்ந்த நாசா விஞ்ஞானிகள் விண்கல்லின் எடை ஏறத்தாழ 10,000 தொன்கள் என்றும் விட்டம் அண்ணளவாக 45 மீற்றர்கள் என்றும் அறிவித்திருக்கின்றார்கள்.

- கைவிரல் நகங்கள் நாளுக்கு 0.1 மில்லிமீற்றர் என்ற வேகத்தில் வளர்கின்றன. இந்த வேகம் கால்நகங்கள் வளரும் வேகத்தைவிட நான்கு மடங்கு அதிகம். கைவிரல்கள் கால் விரல்களிலும் பார்க்க அதிகம் சுறுசுறுப்பாக இயங்குவதால் அதிக ஆபத்துகளையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனாலேதான், கைவிரல் முனைகளுக்கு அதிக பாதுகாப்பை வழங்கவேண்டிக் கைவிரல்களில் உள்ள நகங்கள் வேகமாக வளர்கின்றன.
- யாழ்ப்பாணம் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் பிரதான வாசலுக்கு எதிரே, பிரதான வீதியில் அக்கல்லூரிக்குச் சொந்தமான கட்டிடம் ஒன்று இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

வோர்ன்

இக்கட்டிடத்தை 1954 ஆம் ஆண்டுதான் கல்லூரி நிர்வாகம் விலை கொடுத்து வாங்கியது. அதுவரை இக்கட்டிடம் 'மகேந்திராதியேட்டர்' என்ற ஒரு சினிமா திரையரங்கம். எதிரே திரையரங்கம் இருப்பதை விரும்பாத கல்லூரி நிர்வாகம் கல்லூரியின் வாசலைப் பழைய பூங்கா வீதிக்கு இடம் மாற்றி வைத்திருந்தது. கடைசியில் ஒருவாறாக, திரையரங்கு நடத்தலில் இயங்கிய சமயம் பார்த்து அதனைத் தனதாக்கிக் கொண்டது.

- உள்ளிப் பூண்டில் அலின் (allin) என்று சொல்லப்படும் அமினோ அமிலம் உண்டு. கூடவே பூண்டின் கலங்களில் அலினேசு (allinase) எனப்படும் நொதியமும் காணப்படுகிறது, பூண்டை வாயில் இட்டு மெல்லும் போது அலினேசு நொதியம், உயிரியல் ரீதியாகத் தொழிற்பாடு இல்லாமல் இருக்கும் அலின் அமினோ அமிலத்தை அலிசின் (allicin) என்னும் இன்னுமொரு அமினோ அமிலமாக மாற்றி விடுகிறது. இந்த அலிசின்தான் பூண்டை வாயில் இட்டு மெல்லும் போது வெளிப்படும் பூண்டுக்கே உரித்தான மணத்துக்குக் காரணம் ஆகும்.
- ஆண்டுதோறும் மார்ச் 20 ஆம் திகதியில் 'உலக சிட்டுக் குருவிகள்' தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. நமது வீடுகளில் கூடுகட்டி, நம்மோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்த வீட்டுச் சிட்டுக் குருவிகளை (house sparrows) இப்போது காணமுடிவதில்லை. விவசாய நிலங்கள் கட்டிடங்களால் நிரப்பப்பட்டதால் ஏற்பட்ட உணவுத் தானியப் பற்றாக்குறைவு, விவசாய இரசாயனங்களின் அளவுக்கு அதிகமான பிரயோகம், செல்லிடப் பேசிக் கோபுரங்களின் கதிர்வீச்சு

போன்ற பல்வேறு காரணங்களினால் இந்தச் சிற்றினம் அழிவின விளிம்புக்குத் துரத்தப்பட்டு விட்டது. இதனாலேயே, சிட்டுக் குருவிகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் விதமாக, 2010 ஆம் ஆண்டில் இருந்து சிட்டுக் குருவிகள் தினம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

- இரும்புடன் சிறிதளவு காபனைச் சேர்த்துப் பெறப்படும் கலவைதான் உருக்கு (steel) எனப்படுகிறது. தூய இரும்பின் உருகுநிலை 1538°C. இரும்புடன் 2 விழுக்காடுக்கும் அதிகமாகக் காபனைக் கலக்கும் போது, இரும்பின் உருகுநிலை 1370°C. இப்படிக் குறைந்த உருகுநிலையைக் கொண்டிருப்பதால், காபன் கலந்த இரும்பை உருக்கி வேண்டிய உருவங்களில் வடிவமைத்துக் கொள்ளலாம்.
- நமது இதயம் உட்பட எல்லாத்தசைகளுமே சுருங்கிவிரிவதற்குச் சோடியம் தேவை. நரம்புகள் செய்திகளைப் பரிமாறுவதற்கு, இரைப்பை ஐதரோக் குளோரிக் அமிலத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குச் சோடியம் தேவை. குருதி, நிணநீர் போன்ற உடற் திரவங்களில் கரைந்துள்ள கனியப்புகளைச் சமநிலையில் வைத்திருப்பதற்கு, அமில- கார இயல்பை மாறாமல் வைத்திருப்பதற்குச் சோடியம் தேவை. இப்படிப் பல வழிகளில் உடலுக்கு அவசியமான சோடியத்தை நாம் கறியுப்பின் மூலம்தான் பெறுகின்றோம். ஒரு வளர்ந்த ஆரோக்கியமான மனிதனுக்கு ஒரு தேக்கரண்டி கறியுப்பு - அண்ணளவாக 2300 மில்லிகிராம் கறியுப்பு - ஒரு நாளுக்குத் தேவையான சோடியத்தை வழங்கப்போதுமானது. ■

இலக்கு என்பது...

விந்தநாய்க்குட்டிகள் இரண்டும், தெருவில் சென்றுகொண்டிருந்த பேருந்து வண்டியைத் துரத்த ஆரம்பித்தன. அதை நெருங்கி விட்ட நிலையில் ஒரு நாய்க்குட்டி மற்றதைப் பார்த்துக் கேட்டது: “இதைப் பிடித்து நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்?”. இரண்டுக்கும் விடை தெரியவில்லை. முயற்சியை விட்டு விட்டன. இப்படி, ஒரு நவீன குட்டிக்கதையைச் சிந்தனைக்காகச் சொல்வார்கள்.

போய்ச்சேர ஒரு உள்இல்லாமல் யாராவது பயணம் போவோமா? தினசரி எங்கள் முன் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் முதல் இமயத்தின் உச்சியைத்தொட்டவர்கள் வரை ஒரு முடிவை வைத்துக் கொண்டதான் பயணம் செய்கிறார்கள். எல்லோரும் தற்போது ஒரு தானத்தில் இருக்கிறோம். இத்தானத்தை விட்டு இன்னுமொரு தானத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறோம். இந்த இரு தானங்களுக்கிடையிலான பயணத்தையே வாழ்க்கை என்கிறோம். பயணத்தில் வரும் தடைகளை வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்கிறோம்.

யோ. அன்ரனியூட்

வெற்றிக்கான

வழிமுறைகள்

சில...

நங்கூரம்

மனிதர்கள் அடைய நினைக்கின்ற அந்த இன்னுமொரு நிலை தற்போது உள்ள நிலையை விட மேம்பட்டதாக இருக்கிறது, இருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அது மனித இயல்பு. “இரு புள்ளிகள் இல்லையேல் ஒரு தூரம் இல்லை” என்னும் எளிய உண்மை முதன் முதலில் அறிவியல் மேதை ஐன்ஸ்டீனினால் கூறப்பட்டது. இக்கருத்தின் உண்மையின்படி, ஒருவர் அடைவதற்கு வாழ்க்கையில் ஒரு புள்ளி இல்லையேல் அப்புள்ளிவரையான பயணம் - வாழ்க்கை - இல்லை. பயணத்தில் வரும் தடைகள் - வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் - இல்லை. அதாவது சென்றடைய இலக்கில்லாதவர் வாழவில்லை என்று அர்த்தம். அதாவது, இலக்கில்லாமல், அதனால் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளே இல்லாதிருப்பவர்கள் வாழவில்லை என்று அர்த்தம். “பிரச்சினைகளேயில்லாத மனிதனை எங்கே சந்திக்கலாம்?” என்று கேட்கப்பட்ட பொழுது ஒரு அறிஞர் சட்டெனப் பதில் தந்தார். “கல்லறையில் பிணமாக”.

இதுவரை கூறிவந்த அந்தப் புள்ளி - பயண முடிவு - ஊர் - இலட்சியம் (achievement) எனப்படுகிறது. இலட்சியமும் ஆசையும் (desire) ஒன்றல்ல. ஆசை வாழ்க்கை அனுபவங்களோடு, கடந்து செல்லும் வருடங்களோடு மாறிக்கொண்டேயிருக்கும். இப்போது நீங்கள் அதிகம் விரும்புவது எது? இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் நீங்கள் அதிகம் விரும்பியது எது?

என்று கேட்டு விடை காணுங்கள் - புரியும். இலட்சியம் அப்படியல்ல. அது அடிக்கடி மாறாது. சில சமயங்களில் மாறுவதேயில்லை. ஒரு எதிர்பாராத திசை மாற்றம், தவிர்க்க முடியாத சம்பவம் போன்றனதான் ஒரு இலட்சியத்தை மாற்றமுடியும்.

வாழ்க்கை அனுபவம் வயது வளர்ச்சியோடு இலட்சியம் இன்னும் வலுப்பெறுகிறது; மனதில் வளர்கிறது. இப்படிப்பட்ட உறுதியான இலட்சியம் ஒருவர் மனமுதிர்ச்சி (mental maturity) அடையும் வரை தோன்றாது என்றில்லை. ஒரு சிறு வயது அனுபவம் சிலரது இலட்சியத்தை வடிவமைக்கிறது. எனவே, இலட்சியத்தைத் தீர்மானிக்க ‘மேஜராக’ (major) இருக்க வேண்டுமென்ற தேவையில்லை. நிபந்தனை ஒன்றுதான். உங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அது நன்மையெனின் செய்யலாம்.

இலட்சியம் தீர்மானிக்கப்படுவதில் குழல் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. ஆனால், ஒரு குழந்தை வளரும் போது பெற்றோர், “நீ இப்படித்தான் ஆகவேண்டும்” என்று தங்கள் விருப்பத்தை அதன் மீது திணிக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். பெற்றோர், பாதுகாவலரில் தங்கி வாழும் குழந்தை அவர்களது ஆசையை நிறைவேற்ற நினைத்துத் தன் இலட்சியத்தை அமைக்கிறது. பின்னர், ஒரு நிலையில் அதன் மனம் வேறொரு இலட்சியத்தில் நாட்டம் கொண்டு அதைப் பின்பற்றமுடியாத போது ‘பிளவுபட்ட இலட்சியம்’

ஏற்படுகிறது. பிளவு பட்ட இலக்குத் தான் (divided aim) மனிதனைக் களைப்படைச்சு செய்யும் உள்காரணி என்று எழுதுகிறார் டாக்டர் செல்லர். இதுவரை பெற்றோர், பாதுகாவலர் விருப்பத்தை மட்டுமே முன்வைத்து இலட்சியம் அமைத்துக் கொண்டவர்கள் ஒன்றை அறிய வேண்டும். மனிதன் தன் உறவுகளுக்கு மட்டுமே நன்மை செய்வதற்காக அவனுக்கு வாழ்க்கை வழங்கப்படவில்லை. அப்படி பெற்றோர், பாதுகாவலர் எதிர்பார்ப்பதும் பாசத்துக்குக் கூலி பேசுவது போன்றதுதான்.

ஆனால், இலட்சியத்தைத் தெரிவு செய்ய ஒருவருக்குத் தகவல்கள் (Informations) தேவை. வெளிநாடுகளில் தொழில் ஆலோசகர்கள் (career counselors) என்று எதிர்காலப் படிப்பை, துறையைத் தெரிவு செய்ய வேண்டிய இளைஞர்களுக்கு ஆலோசனை கூறவென நிபுணர்கள் உள்ளனர். அது அங்கே ஒரு சமூக சேவையும் கூட. இங்கு இப்படி வசதிகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆலோசனையை நாம் எங்கே பெறலாம்?

பெற்றோர், பாதுகாவலர், பெரியவர்களிடம் ஆலோசனை பெறலாம். சஞ்சிகைகள் உண்டு. பல நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். அடுத்து, எது உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது, உங்களைக் கவர்கிறது என்று உங்களையே கேட்டுக்கொண்டு, நீங்களே முடிவு செய்ய வேண்டும். எச்சரிக்கை! ஆலோசனையை

மட்டுமே இன்னொருவரிடமிருந்து பெறலாம். முடிவை இன்னொருவர் உங்களுக்காக எடுக்க முடியாது; அனுமதிக்கக்கூடாது.

இலட்சியத்தைத் தீர்மானிக்கையில் திறமைக்குள் அது அமைந்தால் தான் அது முடியும் என்று எண்ணுவோமாயின், எமக்குப் புறக்காரணிகள் போட்ட எல்லையை மீறப்பயப்படுகிறோமென்று அர்த்தம். இலட்சியம் திறமையைத் தீர்மானிக்கின்றது என்பதுதான் உண்மை. திறமையை எல்லைக் கோடாக வைத்து இலட்சியத்தைத் தெரிவு செய்திருந்தால் மைக்கல் பரடே பௌதிக விஞ்ஞானியாக வந்திருக்க மாட்டார். சாதாரண புத்தகம் கட்டுபவராகவே வாழ்க்கையை முடித்திருப்பார்.

உண்மை ஒன்றுதான். யாரும் திறமைகளை வரும்போது கூட எடுத்துவருவதில்லை. வளரும் முறையில், சூழலை வளைத்துப்போட்டுக் கொள்ளுகிற எமது இயல்பிலேயே வளர்ச்சி பெரிதும் தங்கியுள்ளது. ஒரு புள்ளியை நோக்கி வளர்ச்சி அமையும் போது, அந்தப்புள்ளி - இலக்கு - பற்றி பூரண அறிவு பெறுகிறோம். இதை நிபுணத்துவம் (Speciality) என்கிறோம். நிபுணர்களை ஆங்கிலத்தில் 'புரொபொஷனல்ஸ்' (Professionals) என்கிறோம். நினைவிருக்கட்டும்! எந்தவொரு துறையிலாவது நிபுணராக இருப்பவருக்கு சமூகம் இயல்பாகவே சில உரிமைகளை வழங்குகிறது. ■

மீள் பிரசுரம்
நங்கூரம், 05.04.1994

தாகம் தீர்ப்பதற்கு
உங்கள் வீடு தேடிவர
எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறது

பிறிமியர் வன் குடிநீர்

Natural Choice
Simply smart

Aache Hot Food
உங்கள் வீட்டு ஸ்பாடு

சைவம் மற்றும் அசைவம்

வீட்டுக்கு வீடு

இலவச

விநியோகம்

(யாழ் மாநகரசபை எல்லைக்குள்)

திருமணம், பூப்புனித நீராட்டுவிழா, பிறந்தநாள்
மற்றும் அனைத்து வைபவங்களுக்கும்
கூடான, சுவையான உணவு விநியோகிக்கப்படும்

ஆச்சி பூட் சென்டர்

AACHE FOOD CENTRE

இல.117, பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொ. பேசி: 021 222 2092, 0773294341

சர்வதேச அன்னை யூமி தினம்
ஏப்ரல் 22

“ யூமியில் ஒவ்வொன்றுக்கும்
அவற்றுக்கு ஏற்றாற்போல்
ஓர் இடமுண்டு,
பேராசைப்பட்டு
அதையெல்லாம்
மனிதன்
ஆக்கிரமிப்புச் செய்ய
ஆரம்பித்தால்
அதன் விளைவுகளைத்
தலைமுறை தாண்டியும்
நாம் அனுபவிப்போம் ”

- வொக்ஸ்டன்

(கண்டல்வனக் காப்பாளர் - கேரளா)

ராம்கோ சீமெந்து

ISO 9001 உலகத் தரச் சான்றிதழ் பெற்ற

சீமெந்துகளின் அரசன்

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

கடல்: 5

அலை: 3-4

1			2		3
		4			
5	6				
				7	
8					
			9		

இடமிருந்து வலம்

1. இலங்கையின் கடற்தேசியப் பூங்கா
4. கதவு
5. சக்தியை அளவிடும் பழைய அளகு
8. கூர்மை
9. பூவின் பகுதி

மேலிருந்து கீழ்

1. சப்த தீவுகளில் ஒன்று
2. ஒரு பண்டிகை
3. தாமரை
4. பிரச்சினை
6. தொகுப்பு
7. கெண்டை மீன்

பெயர் :

வதிவிட முகவரி :

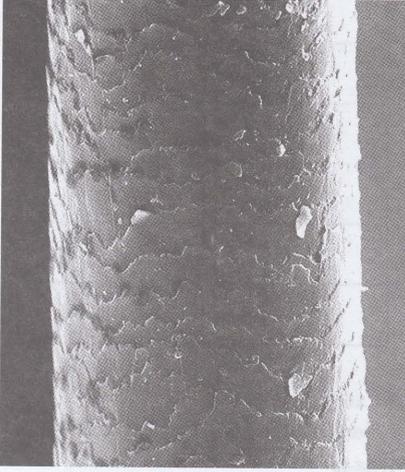
மாணவராயின் பயிலும் ஆண்டு:

பாடசாலை :

தொலைபேசி :

கையொப்பம் :

அறிவியற் புகைப்படம் புதிர்ப் போட்டி

படத்தை என்னவென்று அடையாளம் கண்டு, அதுபற்றிக் குறைந்தது 5 வரிகளாவது எழுதி அனுப்பங்கள்.

பெயர் :

வதிவிட முகவரி :

மாணவராயின் பயிலும் ஆண்டு:

பாடசாலை :

தொலைபேசி :

கையொப்பம் :

கடல்: 5

அலை: 1-2

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி சரியான விடைகள்

இடமிருந்து வலம்

1. பாதரட்சை
5. பங்குனி
6. தீட்சணியம்
10. குங்கிலியம்

மேலிருந்து கீழ்

1. பார்த்தீனியம்
2. தம்பட்டம்
3. சைன்னியம்
4. குமுதம்
7. சங்கு
8. கிண்ணி
9. வலி

* எவரும் முழுமையாக விடையளிக்கவில்லை

அறிவியற் புகைப்படம் புதிர்ப் போட்டி

சரியான விடை
கியூலெக்ஸ் நுளம்பின்
குடம்பிப் பருவம்

பரிசு பெறுபவர்கள்

அ. மதுரா யா/ யாழ். இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை	செ. சிந்தரசன் யா/ ஹாட்லிக் கல்லூரி
ம. ஜனகன் யா/ யாழ். இந்தக் கல்லூரி	சூ. புவித்தா யா/ மெத்தடின்த பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை
தி. சகீர்தன் யா/ யாழ். இந்தக் கல்லூரி	செ. ஹாசானா யா/ சாவகச்சேரி இ.க
ம. மதுரன் யா/ யாழ். இந்தக் கல்லூரி	பு. புகாசினி கிளி/ கிளி.மகா வித்தியாலயம்
தி. சயீனா யா/ யூனியன் கல்லூரி	எஸ். ஆர். சியாரா வ/ அல் இக்பால் மு.வி
ம. மேனகன் யா/ ஹாட்லிக் கல்லூரி	ஈ. ஹம்ஷானினி தி/ சல்லியம்பாளர் ம. வி

போட்டிகளுக்கான விடைகளைப்
புர்த்திசெய்து
அனுப்பவேண்டிய கடைசித் திகதி
31.05.2013

**ஆசிரியர்
நங்கூரம்**

பதிவுகாரர் ஓழுங்கை,
திருநெல்வேலி கிழக்கு, யாழ்ப்பாணம்.

கொஞ்சம் புறாத்தீவு

இ.எழில்மொழி

கற்றுலா என்றவுடன் குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை எல்லோரிலும் குதூகலம் தொற்றிக்கொள்ளும். மனசுபட்டாம் பூச்சியாய்ச் சிறகுகளை அசைக்க ஆரம்பித்துவிடும். அந்தஅளவுக்குச் சுற்றுலா பள்ளிப்பருவம் தொடங்கி வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் மறக்கமுடியாத இனிய அனுபவங்களை நெஞ்சில் குடியேற்றி விடுகிறது. அதுவும், சுற்றுலாத் தரிசனம் இயற்கைச் சூழலாக இருந்தால் சிலபடிகள் மேலேதான். அது மனோரம்மியமான பொழுது போக்காக மட்டும் அல்லாமல், இயற்கையைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் அரவணக்கவும் கற்றுக்கொடுத்து விடுகிறது. புறாத்தீவும் அப்படித்தான். இயற்கையில் லயிப்பில்லாது வெறுமனே கடற்குளியலில் காலங்கழிக்க வரும் சுற்றுலாப்பயணிகளைக்கூட முதற்தடவை மிலேயே இயற்கை அன்னையின் உபாசகர்களாக மாற்றி விடுகிறது.

இலங்கைத் தீவைச்சுற்றி,
இலங்கைக்குச் சொந்தமான

நெஞ்சம் மறக்காத ஒரு சூழல் சுற்றுலா

நங்கூரம்

ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுதீவுகள் (Islets) உள்ளன. என்னவோ தெரியவில்லை, மிக அதிக எண்ணிக்கையான சிறுதீவுகள் வடக்குக் கிழக்கிலேயே அமைந்துள்ளன. இவற்றில் திருகோணமலையின் அழகிய நிலாவெளிக் கரையில் இருந்து ஏறத்தாழ ஒரு கிலோ மீற்றர் தொலைவில் இருக்கிறது புறாத்தீவு. காலம் காலமாக இங்குள்ள கற்பாறைக் குன்றுகளில் வாசம் செய்வதுவரும் பாறைப் புறாக்கள் (Rock Pigeons) காரணமாகவே இத்தீவு புறாத்தீவு (Pigeons Island) என்று அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் பிரித்தானியர்களின் சூட்டுப் பயிற்சிக்களமாகப் பயன்பட்டுவந்த இந்தப் புறாத்தீவு, இப்போது இலங்கையின் புகழ்பெற்ற சுற்றுலாத் தலங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது.

ஆழமான வங்காள விரிகுடாவில் அமையப்பெற்ற புறாத்தீவைச்சென்றடைவதற்குக் கடல் மார்க்கமே ஒரே வழி. பயணிகள் போக்குவரத்துக்கெனப் பிரதேசவாசிகளுக்குச் சொந்தமான சிறியரக இயந்திரப் படகுகள் நிலாவெளிக் கரையில் வரிசைகட்டி நிற்கின்றன. ஒரு படகில் ஒன்பது பேர்வரையிற் பயணிக்கலாம். அப்படி, ஒரு குழுவாகச் சென்று திரும்பிவர இருவழிக்கட்டணமாக 2500 ரூபா அறவிடுகிறார்கள்.

புறாத்தீவுக்கான நுழைவுக் கட்டணம் தனி. தீவைப் பராமரித்து வரும் இலங்கை வனவுயிர் பரிபாலனத்திணைக்களம் நுழைவுக் கட்டணமாக நபரொருவருக்கு 350 ரூபா வசூலித்து வருகிறது. நிலாவெளிக் கரையிலேயே நுழைவுச்சீட்டைப் பெற்றுக் கொண்டு

படகேறினால் 30 நிமிடங்கள் குளுக்குள்ளாகப்புறாத்தீவுக்கரையில் கால் பதித்து விடலாம். நிலாவெளிக்கரையில் இருந்து பார்க்கும் போது புறாத்தீவு பச்சைத்தாவரங்களாலே போர்த்தப்பட்ட இரண்டு மலைகளைக் கொண்ட ஒரு தனித்தீவு போலவே தோற்றமளிக்கிறது. கிட்ட நெருங்கும் போதே இது சிறிய புறாத்தீவு, பெரிய புறாத்தீவு என்ற இரண்டு தீவுகளைக் கொண்டது என்ற உண்மை புலனாகும். கடல் தின்ற வன்பாறைகளின் எச்சமாக மீந்திருக்கும் இந்த இரண்டு தீவுகளும் அவற்றுக்கிடையே அலை கொண்டு வந்து சேர்த்த மணற்படிவுகளினால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டு தீவுகளினதும் மொத்தப்பரப்பளவு 471 ஹெக்டயர்கள்தான். ஆம்!, வெறும் 4.71 சதுர கிலோ மீற்றர்கள். ஆனால், அளவிற் சிறிதாக இருந்தாலும் இலங்கைத்தீவின் அழகுக்கு அழகுசேர்க்கும் ஒரு அணிகலத்தீவாகவே புறாத்தீவு வங்கக்கடலில் இலங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

புறாத்தீவிலேகொஞ்சித்திரியும் புறாக்கள் மாத்திரம் அல்ல; புறாத்தீவே கொஞ்சம் அழகுதான். சிறிய புறாத்தீவைச் சுற்றிவரச் சிறிய பாறைக்கற்கள் அரண்களாய் நிற்க, பெரிய புறாத்தீவைச் சூழப்

பவளப்பாறைகள் (Corals) நன்கு விருத்தி பெற்றுள்ளன. இந்தப் பவளப்பாறைகள் உடைந்து உருவாகியிருக்கும்பவளக்குறுணிகள் வெண்மணற்றரைபோன்று வேடம் காட்டுகின்றன. பயணிகள்இங்குதான் இறக்கிவிடப்படுகிறார்கள். பவள மணலிலே கால்கள் குறுகுறுக்க நடந்து, மரங்களின் அணி வகுப்பையும் தாண்டி உள்ளே சென்றால் புறாத்தீவின் அழகான குடாக்கடலை அடையலாம்.

இக்குடா ஆழம் குறைந்தது. அலைகளின் ஆக்ரோஷம் அற்றது. இதன் தெளிந்த நீரிலுள் சூரியன் தன் கதிர்களைப் பாய்ச்சி வண்ணச் சிதறல்களாகத் தெறிக்கின்ற காட்சி, சவர்க்கத்தை அனுபவிப்பதான உணர்வைப் பயணிகளின் மனங்களில் தந்து விடுகிறது.

புறாத்தீவின் வனப்புக்களில் தலையாயது அதன் பவளப் பாறைகள்தான். இவற்றை முருகைக்கற்பாறைகள் என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு. இவை வெறும் கற்கள் அல்ல; உள்ளே பவள உயிரிகள் (Polyps) என்ற நுண்ணிய மெல்லுடலிகளையும், வெளியே தம்மைச்சூழ அவைபாதுகாப்புக்காக எழுப்பிவைத்திருக்கும் சுண்ணாம்புக் கற்சுவரையும் கொண்ட உயிரினங்கள் ஆகும். இவை தம்மகத்தே ஒன்றிய வாழி உறவாக அல்காக்களைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வல்காக்கள் காரணமாகப் பவளப்பாறைகள் கடலடிப்பூந்தோட்டம் போன்று பல நிறங்களிலும் ஜொலிக்கின்றன. புறாத்தீவில் மான் கொம்புப்பவளம் (staghorn coral), மேசைப்பவளம் (table coral), கிண்ணப்பவளம் (cub coral) என்று நூற்றுக்கும் அதிகமான பவள இனங்கள் அல்லது முருகை இனங்கள் வாழ்கின்றன.

பவளப்பாறைகளை உயிரியலாளர்கள், 'கடலின் மழைக்காடுகள்' என்று வர்ணிப்பர். அந்த அளவுக்குப் பவளப்பாறைகள் பெருந்தொகை உயிரினங்களுக்குப் புகலிடங்களாக உள்ளன. புறாத்தீவிலே பவள மீன்களில் மாத்திரமே வண்ணத்துப்பூச்சி மீன், பதாகை மீன், தோலிமீன், சாம்பிராணி மீன், விளைமீன் என்று 300க்கும் அதிகமான மீன் இனங்கள் உண்டு. இவைதவிர கடல் அனிமனிகள், முனிவன் நண்டுகள், சுருள்சிப்பிகள் போன்ற பாறைகளில் வாழும் பலவித சிறுயிரிகளோடு, குடாக்கடலை அண்டிப் பச்சை

ஆமைகள், கறுப்புவால்நுனி பாறைச் சுறாக்கள் ஆகிய பேருயிரிகளையும் கண்டுகளிக்கலாம். இதனால் சூரியக்குளியல் செய்பவர்கள், நீச்சலடிப்பவர்கள், முக்குளிப்பவர்கள், சுழியோடிகள் என்று பலதரப்பட்ட சுற்றுலாப் பயணிகளையும் வசீகரிக்கும் இடமாகப் புறாத்தீவு விளங்குகின்றது.

சுற்றுலா வருபவர்கள் தீவின் பெயருக்குக் காரணமான பாறைப்புறாக்களின் வசிப்பிடங்களை ஒருதலையேனும் பார்த்துவிட விரும்புவர். அது அவ்வளவு இலேசான ஒன்றல்ல. இவை உயரமான பாறைக்குன்றுகளின் ஓங்கற் சாய்வுகளில் (Cliffs) கூடுகள் அமைத்துக்கூடும் நடாத்துகின்றன. தீவின் உள்ளே அடர்ந்த தாவரப் போர்வையை விலத்தியவாறு நகர்ந்தால், கீழிருந்து அண்ணாந்து பார்த்தே இவற்றை இரசிக்க முடியும். இவை நாம் வீடுகளில் வளர்க்கும் புறாக்களின் இனத்தைச் (Columba livia) சேர்ந்தவைதாம். இத்தகையை கட்டாக்காலிப் புறாக்களைப் பிடித்துக் கட்டிப் பழக்கியே வீட்டுப்புறாக்களாக மாற்றுகிறார்கள். வீடுகளில் இருந்து தப்பிவிட்டால் இவை மீளவும் காட்டுப்புறாக்களாக மாறிவிடுகின்றன.

புறாத்தீவின் உயிர்ச்சூழலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த இலங்கை அரசு, புறாத்தீவைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் 1963 ஆம் ஆண்டு சரணாலயமாகப் (Sanctuary) பிரகடனப்படுத்தியது. சர்வதேச நியதிகளின்படி சரணாலயங்களினுள்ளே

நங்கூரம்

மனிதக்குடியிருப்புகளுக்கும், இயற்கைவளங்களை அனுமதியுடனாகுவதற்கும் இடமுண்டு. இதனைச் சாட்டாகப் பயன்படுத்தி முருகைக்கற்களின் அகழ்வும், அலங்கார வண்ண மீன்களின் அபகரிப்பும் தொடர்ச்சியாக இடம் பெற்றுவந்தது. இதனால், புறாத்தீவு 2003 ஆம் ஆண்டு தேசியப்பூங்காவாகத் (National Park) தரமுயர்த்தப்பட்டது. அத்தோடு இலங்கையின் இரண்டே இரண்டு கடந்தேசியப்பூங்காக்களில் (Marine National Park) இதுவும் ஒன்று. அடுத்தது, தென்இலங்கையிலே காலி மாவட்டத்தின் கடலோரக் கிராமமான ஹிக்கடுவை ஆகும்.

தேசியப்பூங்காக்களினுள்ளே மனிதர்கள் குடியேறுவதற்கு அனுமதி இல்லை. மேலும், தாவர விலங்குகளை அழிப்பதற்கு அனுமதி இல்லாததோடு அவற்றின் விளைவுகளை அறுவடை செய்வதற்கும் கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. ஆனால், புறாத்தீவுக்குத் தேசியப்பூங்கா என்ற உயர் தகுதி வழங்கப்பட்டபோதும் சுற்றுலாவால் அது தன் வனப்பை மெல்ல இழக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. தேசியப் பூங்காக்களில் பிளாஸ்டிக் பைகளை எடுத்து வருவதற்குத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதும், அண்மைக்காலமாக பிளாஸ்டிக் பைகளும் உணவைப் பொதி செய்யப்பயன்படும் பொலித்தீன் போசன விரிப்புகளும் புறாத்தீவில் கடல் - கரை என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் கழிவுகளாகக் குவிய ஆரம்பித்துள்ளன. ஐக்கிய

நாடுகள் சபையின் சுற்றுச்சூழல் அபிவிருத்தித்திட்டம் பிளாஸ்டிக் கிளால் கடற்கூழலுக்கு ஏற்பட்டுவரும் கேடுகள் குறித்து அறிவிப்பொன்றை வெளியிட்டிருக்கிறது. அதில் பிளாஸ்டிக் கழிவுகளினால் ஆண்டுதோறும் உலகில் ஒரு மில்லியன் கடற்பறவைகளும், ஒரு இலட்சம் கடற்பாலூட்டிகளும் எண்ணில் அடங்காத மீன்களும் இறந்து வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து சின்னஞ்சிறிய கடல்சார் சூழலான புறத்தீவுபிளாஸ்டிக் கிளால் எத்தகைய பேரிடரை எதிர்நோக்கியுள்ளது என்பதைப்பிரிந்து கொள்ள முடியும்.

சர்வதேச அளவில் சூழற்சுற்றுலா என்ற புதிய கருத்தாக்கம் வலுப்பெற்று வருகிறது. சூழலைப் பாதுகாக்கவும் உள்ளூர் மக்களின் நலன்களை மேம்படுத்தவும் கூடிய வகையில் இயற்கைச் சூழலில் மேற்கொள்ளப்படும் பொறுப்பு வாய்ந்த சுற்றுலாவே சூழற்சுற்றுலா (Eco tourism) என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. வெறுமனே மகிழ்வுணர்ச்சிக்காக இயற்கையை அவதானிப்பது என்பதற்கும் அப்பால், இயற்கையைப் பாதுகாப்பதும் சுற்றுலாப் பயணிகளாகிய எங்களது பொறுப்பு என்பதே இதன் சாராம்சங்களில் ஒன்று ஆகும்.

புறாத்தீவு எமக்கு அடுத்தடுத்து வரும் தலைமுறைகளுக்கு மிகொஞ்சம் புறாத்தீவாக அமைய நாமும் கொஞ்சம் பொறுப்புடன் செயல்படலாமே! ■

பசுமை நூயகர்கள்

இயற்கை, பண்பாட்டு மரபு வளப் பாதுகாப்பு மையம் சூழல் விழிப்புணர்வு, சூழற்கல்வி, சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைப் பணி இலக்குகளாகக் கொண்டு செயற்பட்டுவரும் ஒரு தன்னார்வ அமைப்பு. இது தனது செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக, ஆண்டுதோறும் மாணவர்களிடையே சூழல் பொது அறிவுப் பரீட்சையொன்றை நடாத்திப் பசுமை அமைதிவிருதுகளை வழங்கி வருகிறது.

பாடசாலைக் கல்விக்கு வெளியே மாணவர்களை அழைத்து வந்து இயற்கையின் பரந்து விரிந்த பரிமாணங்களை உணரச் செய்யும் வகையில் நடைபெறும் இந்தச் சூழல் பொது அறிவுப் பரீட்சையில் கடந்த ஆண்டு நான்காயிரத்துக்கும் அதிகமான மாணவர்கள் ஆர்வத்தோடு தோற்றியிருந்தனர். இவர்களில் கூடுதலான புள்ளிகளைப் பெற்ற முதல் 300 மாணவர்களுக்கான பரிசளிப்பு வைபவம் பெப்ரவரி 24 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்தேறியது.

பரிசளிப்பு நிகழ்ச்சியின் மகுடமாக மிகக் கூடுதலான புள்ளிகளைப் பெற்ற ஆறு மாணவச் செல்வங்கள் பசுமை அமைதி விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். இவர்களில், முதலாம் இடத்தைப் பெற்ற செல்வி ஹம்சாயினி முகுந்தன் (யா/சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி) தங்கப்பசுமை அமைதி விருது அணிவித்து மதிப்பளிக்கப்பட்டார். இந்த விருது சூழற் செயற்பாட்டாளரான அமரர் க.சி.குசுதாசன் அவர்களின் ஞாபகார்த்த விருதாகும்.

இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்று செல்வி நூறல் சிபா ஜாவீர் (யா/ஓஸ்மானியாக் கல்லூரி) மற்றும் செல்வி சம்யா ரஞ்சன் (யா/நெல்லியடி

மு.ஹம்சாயினி

தங்க விருது

மத்திய மகா வித்தியாலயம்) ஆகிய இருவரும் வெள்ளிப் பசுமை அமைதி விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்ற செல்வன் முகுந்தன் தருசிகன் (யா/சென். ஜோன்ஸ்கல்லூரி), செல்வி மாதுளாகிருஷ்ணசிங்கம் (யா/மெதடிஸ்ந் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலை) மற்றும் செல்வி கோகிலா சிவகுமார் (யா/வடமராட்சி இந்து மகரிர் கல்லூரி) ஆகிய

பசுமை அமைதி விருதுகள் 2012

மூவரும் வெண்கலப் பசுமை அமைதி விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட யாழ்ப்பல்கலைக்கழக விவசாய பீடத் தலைவர் பேராசிரியர் கு. மிகுந்தன் அவர்களால் விருதுகள் அணிவித்து கௌரவிக்கப்பட்ட இந்த பசுமை நாயகர்கள் அறுவருக்கும் நங்கூரமும், தனது பசுமை வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. ■

ஜா. நூறுல் சீபா

வெள்ளி விருது

ர.சம்யா

வெள்ளி விருது

மு.தருசீகன்

வெண்கல விருது

கீ.மாதூளா

வெண்கல விருது

சீ.கோக்லா

வெண்கல விருது

அப்பவர்கள்

சாரங்கனைப் பார்த்து மூன்று வாரங்கள் கடந்து விட்டன. என்னாகிவிட்டது அவனுக்கு. வழமையாக அவன் பேருந்து ஏறும் இடத்திலும், இறங்கிச் சென்று வியாபாரம் செய்யக் கடைவிரிக்கும் இடத்திலும் பேருந்து தரித்து மீண்டும் புறப்படும் வரையுள்ள தருணங்களில் கண்களால் அவனைத் தேடுவதே கடந்த மூன்று வாரங்களில் ஒரு வேலையாகிவிட்டது எனக்கு.

இ.இராஜேஸ்கண்ணன்

இதயத்துக்கு நெருக்கமான இரண்டு உறவுகள் என்னைப் பிரிந்து போய்விட்ட கனதி என்னுள் இறங்கி அழுத்தியது. நாளாந்த, வாராந்தப் பேருந்துப் பயணங்களிலெல்லாம் எத்தனை மனிதர்கள்...! சிலர் காதோடு கலந்திருப்பர்; வேறு சிலர் கண்ணோடு கரைந்திருப்பர், வெகு சிலரே இதயத்தில் இசைந்திருப்பர். வாழ்வின் ஒரு வகை மாதிரியாய் ஒவ்வொரு பேருந்துப் பயணங்களும் நீளும்.

சாரங்கனும் சாகித்யாவும் இதயத்தில் இசைந்து விட்டவர்கள்.

“முறிகண்டிக் கச்சான்... முறிகண்டிக்கச்சான்... அங்கை வாங்கினாலென்ன, இங்கை வாங்கினாலென்ன... அதே கச்சான்தான். தம்பியிட்டை வாங்குங்கோ... தரமான கச்சான். ஒண்டெண்டால் இருவது... மூண்டெண்டால் ஐம்பது..”

சாரங்கனை முதன் முதலில் பேருந்தினுள் கண்டபோது அவன் கூவிய இந்த வார்த்தைகளை, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கனகராயன் குளத்துக்கு இடம்மாற்றலாகிச் சென்றதிலிருந்து கடந்த இரண்டு வருடங்களாகக் கேட்டுவருபவன் நான்.

திங்கட்கிழமைகளில் காலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கனகராயன் குளத்துக்கு நான் போகும் அதே பேருந்தில் தவறாமல் அவனும் தனது தங்கையுடன் - ஏ-9

அவனது பிஞ்சுச் சகோதரி படிக்கும் பாடசாலைக்கு முன்னேதான் அவன் கடைவிரிப்பது வழக்கம். அந்தப் பாடசாலையின் வாசலில் பறக்கும் வெள்ளையுடை அணிந்த சிட்டுகளிடையே அவனது சகோதரி சாகித்யாவையும் தேடிப் பார்ப்பது வழமையாகி விட்டது.

வீதியில் பணிக்கர் குளப்பகுதியில் இருந்து ஏறிவருவான். தங்கையின் பாடசாலைக்கு முன்பாக உள்ள பேருந்துத் தரிப்பிடத்தில் அவர்கள் இருவரும் இறங்கும்வரை கச்சான் விற்பதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பான். வெள்ளி பிற்பகலில் நான் ஊருக்குத் திரும்பும் போதும் அதே பேருந்தில் அவர்களைப் பார்க்கமுடியும். இரண்டொரு முறை அலுவலக வேலைகளுக்காக வார இறுதி நாட்களில் சென்று வரும்போதுகூட தங்கை உடன் இல்லாது தனியே அவனைப் பார்த்திருக்கிறேன். 'இந்தப் பிஞ்சுவயதில் யார் இவன் கைகளில் வாழ்வின் சுமையைத் திணித்தார்கள்?. இவனுக்கு... ஒரு பன்னிரண்டு பதின்மூன்று வயதிருக்கும். தங்கைக்கு ஒரு ஏழெட்டு இருக்கும். இந்தக்குழந்தைகளின் வாழ்வில் ஏன் இந்தச் சுமை?

பல முறை என்னுள் மிதப்பெடுத்த கேள்விதான். ஆனால், இதுவரை விடைகாண முடியவில்லை. வினாக்களாய் தொக்கிய வாழ்வுடன்தான் எத்தனை மனிதர்கள் எம்மிடையே...!

சாரங்கனின் பெயரை நான் அறிந்து கொண்ட தருணம் என் மனதில் இன்றும் பசுமையாக நிறைந்துள்ளது.

அன்றும் வழமைபோல பேருந்தின் இரண்டு புறத்து இருக்கைகளின் நடுவே நின்றவர்களைத் துளைத்துக் கொண்டு கூவியபடி என்னருகே வந்தான். அருகே தங்கையும் பாடசாலைச்

சிருடையுடன் அழகாய் நின்றாள்.

“தம்பி... எனக்குக் கச்சான் தா அப்பு...!” என்று கூறியபடி ஐம்பது ரூபாய்த் தாளை நீட்டினேன். அவன் மூன்று பொதிகள் கச்சாளை எடுத்து என்னிடம் நீட்டினான்.

“தம்பி எனக்கு ஒண்டு போதும் அப்பு. மிச்சத்தை வையுங்கோ”, என்றேன்.

அவன் ஒன்றை என் கையில் திணித்து விட்டு மீதிப்பணம் முப்பது ரூபாயை என்னிடம் நீட்டினான்.

“அது இருக்கட்டுக்கும் மிச்சக்காசு வேண்டாம், தங்கைச்சிக்குக் கொப்பி வாங்க வைச்சிருங்கோ” என்று கூறி ஒரு பெரிய உதவி செய்து விட்டதாக என்னுள் மகிழ்ந்த ஒரு மின்னல் கீற்றுத் தருணத்தில்:

“சேர்... இந்தாங்கோ மிச்சக் காசு... தங்கைச்சிக்குக் கொப்பி வாங்கத்தானே நான் கச்சான் விக்கிறேன். நீங்கள் வாங்கின கச்சானுக்குக் காசுதந்தால் போதும். எங்களைப் பாவமெண்டு இரக்கப்படுகிறியள் போலை” என்று கூறி மீதிப்பணத்தை என் கையில் திணித்து விட்டுச் சிரித்தான்.

“தம்பி உங்கடை பேரென்ன?...?”

“நான் சாரங்கன். தங்கச்சி சாகித்யா...”

இந்த விசாரிப்புடன் அன்று நிறுத்திக் கொண்டேன். அந்தச் சிறுவனின் மனவுறுதியை எண்ணி வியந்து கொண்டேன்.

அண்மைக்காலமாகப் பேருந்துகளில் உதவிகோரி வருபவர்களிலும் அதிகம் சிறுபிள்ளைகளைக் காணமுடிகின்றது. மருத்துவச்சான்றிதழ்காண்பித்து, குடும்பப்புதைப்படம் காட்டி, தமது உடற்காயங்களைக் காட்டி எத்தனை எத்தனைபிள்ளைகளை நீட்டி வருகின்றார்கள். நெஞ்சுவெடித்துவிடும் போல இருக்கும். அவர்களிடையே சாரங்கன் வித்தியாசமானவன்தான்.

என்னுள், சாரங்கன் சாகித்யாபற்றி ஆழமாக அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் வலுப்பெறத்தொடங்கியது.

‘இவர்களின் பெற்றோர் எங்கே? ஏன் இந்தச் சிறுவன் தங்கையைக் கூட்டிச் சென்று வருகின்றான்? தங்கையைப் படிக்கவைக்கக் கூட்டிச் செல்லும் இவன் பாடசாலைக்கு ஏன் செல்வதில்லை...?’ வினாக்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் மனதை அரித்தன.

அன்று நான் பேருந்தின் முற்பக்க இருக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறேன். வழமையாக அவன் ஏறும் இடத்திலிருந்து ஏறுகின்றான். பேருந்தின் பின்புறத்தே வழமையான கூவல். வியாபாரத்தில் அமளியாக இருந்தான். அவனது முதுகுப்புற சட்டையைப் பிடித்தபடி தங்கை இழுப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தான். அன்று பேருந்தில் பயணிகள் சற்று குறைவு என்பதால் வியாபாரம் வேகமாக முடிந்துவிட்டது. அவன் என்னருகே வந்தான். சாரங்கன் இறங்க இன்னும் சிறிது தூரம் இருந்தது.

நங்கூரம்

கழுத்தை சுற்றிப் போடப்பட்டவார் ஒன்றில் பிளாஸ்டிக் கூடை ஒன்றைப் பொருத்தி, அதனுள்ளே கச்சான் சரைகளை அழகாக அடுக்கி, மற்றக்கையில் நீளமாகத் தொங்கும் பை ஒன்றினுள் சொரியலான கச்சானும் அளவுப் பேணியும். பழுத்த நிறத்தில் காற்சட்டை. கருநீலத்தில் ஒரு ரீசேட். தலையில் ஒரு துணித்தொப்பி. பேருந்தின் வேகத்தினால் அலைப்புற்ற உடலை முன்னேயிருந்த கம்பியுடன் இறுகப்பற்றி அணைத்து நின்றான். தங்கை சாகித்யா அவன் பின்னே அல்லாடிக் கொண்டு நின்றாள்.

“சாரங்கன்... மாமாவுக்கு ஒரு கச்சான் தாங்கோ அப்பு...”

அவன் கச்சான் எடுக்கும் வேளை தங்கை பிடிதளர்ந்து விழப்போகும் தறுவாயில் அவளை எட்டிப்பிடித்தேன்.

“சாகித்யா... மாமாவோடை இருங்கோ... என்ன...? இறங்கேக்கை... அண்ணாவோடை போகலாம்...”

பேருந்து வேகமாகப் பறந்தது. அவள் எனது கால்களிடையே பாதுகாப்பாக முன் இருக்கையை பிடித்தபடி நின்றாள்.

கச்சான் மணிகளை உடைத்து வாயிலே போட்டு கொண்டேன்.

சாரங்கன் என்னை வாஞ்சையோடு பார்த்துச் சிரித்தான். அவனை மெதுவாக என்னருகே அழைத்தேன்.

“அப்பன் ... சாரங்கன் ...! தங்கச்சி எத்தினையாம் வகுப்பு படிக்கிறா...?”

“இரண்டு...”

“நீங்கள் பள்ளிக்கூடம் போறதில்லைப்போலை”.

“ஓம் ... ஏழாம் வகுப்பிலை வந்து விட்டீட்டன்.”

“ஏன் விட்டனீங்கள்?”

“சண்டைக்குப்பிறகு...”

“தங்கச்சி நல்லாப்படிக்கிறாவா?”

“ஓமோம்... நல்லாப்படிப்பா. இந்தமுறை இரண்டாம் பிள்ளை. கெட்டிக்காரி...” அவனது கண்ணில் திடீரென ஒரு ஒளி.

“தங்கச்சியை பள்ளிக்கூடத்திலை விட்டீட்டு முடியும் வரைக்கும் காவல் நிக்கிறனியளாக்கும்...?”

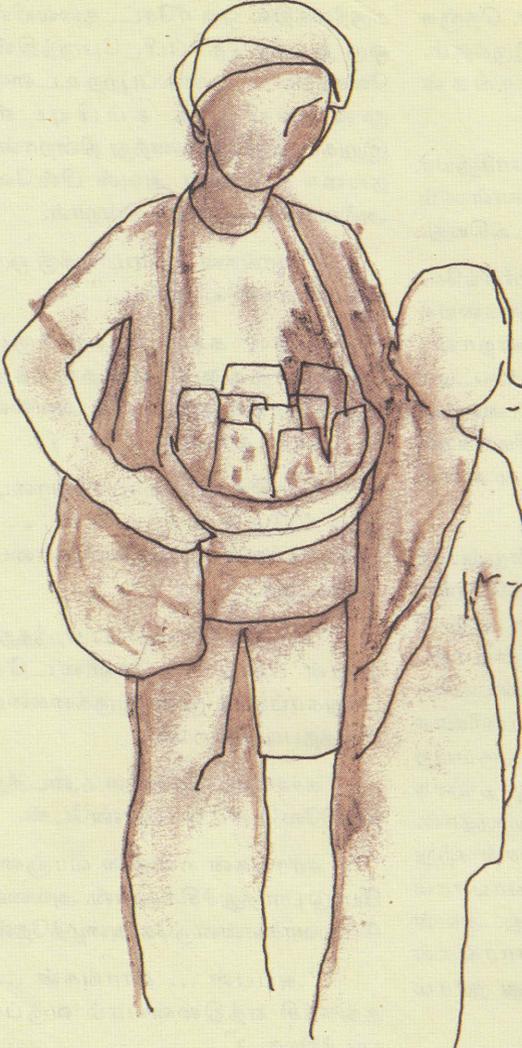
“ஓ ... அவள் படிச்சிட்டு வருறதுக்கிடையில் கச்சான் எல்லாத்தையும் எப்பிடியும் வித்து முடிச்சிடுவன் . அப்பிடியில்லாட்டில் மிச்சத்தை திரும்பி வாற பஸ்ஸிலை விப்பன்.”

“உங்கடை வீடு எங்கையிருக்கு?”

“நாங்கள்நிண்டு ஏறுற இடத்தை கண்டிருப்பியள் தானே... அதிலை இருந்து உள்ளுக்குப் போற செம்மண்வீதியில் மூண்டு கட்டை போக வேணும்.”

“வீட்டை ஆரார் எல்லாம் இருக்கினம்...? என்னுடைய மனம் தயங்கியது.

“அம்மா இருக்கிறா சேர்” - அனாயாசமாய் வந்தது பதில்.

“வேறே ஆர் இருக்கினம்?”

“.....”

கீழ் உதட்டைப் பிதுக்கினான்

“அம்மா உங்களோடையாவாரத்துக்கு வாறதில்லையோ?”

“அம்மா....நடக்க மாட்டா”

“சாரங்கனுக்குப் பள்ளிக்கூடம் போக ஆசையில்லையோ?”

“ஆசை தான் சேர்... நான் வியாபாரத்துகுப் போனால்தானே தங்கச்சி படிக்கலாம்.”

“அம்மா வீட்டை என்ன செய்வா?”

“கச்சான் வறுப்பா... நாங்கள் திரும்பிப் போறவரைக்கும் காவலிருப்பா?...?”

பெரியமனித தோரணையுடன் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அவர்கள் இறங்கிச் செல்லும் பாடசாலை வாயிலில் பேருந்து நின்றது.

“சாகித்யா... நல்லாப் படிக்கவேணும் என்ன...?”

சொல்லியபடி அவளை தமையனின் பின்னே மெதுவாக அனுப்பி வைத்தேன்.

என்னுள் எழுந்த வினாக்கள் சில விடை காணாது மனத்திடை அங்கலாய்த்துக் கொண்டன.

அதற்குப் பின்னர் சாரங்கனுக்கு நான் வாடிக்கைக் காரனாகிவிட்டேன். அவனுக்குப் பணங்கொடுப்பதற்குக் கச்சான்

வாங்குவதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை. ஊருக்குத் திரும்பும் தருணங்களில் கொஞ்சம் அதிகமாகவே அவனிடம் கச்சான் வாங்கிச் செல்வது வழமையானது.

“மாமா... என்ன போனகிழமை ஆளைக்காணேல்லை”

“மாமா... , இண்டைக்கு வீட்டுக்கு கச்சான் தாறதோ?”

“மாமா... என்ன இண்டைக்கு சீற கிடைக்கேல்லைப் போலை”.

இப்படியெல்லாம் என்னை விசாரிக்குமளவுக்கு ‘சேர்’ என்பது ‘மாமா’ ஆகிவிட்டது. பேருந்துப் பயணத்தில் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான இரண்டு மருமக்கள் கிடைத்த உணர்வு, மூன்று வாரங்களாக வியாபாரமில்லாமல் சாரங்கள் என்ன செய்வான்? தங்கை சாகித்யாவின் பசிக்கு என்ன வழிதேடுவான்?... எனது மனம் அலைக்கழிந்து கொண்டிருந்தது.

இன்றைக்கு அலுவலக நேரத்தை முடித்துக்கொண்டு, அந்தப் பிஞ்சுகள் பேருந்து ஏறும் இடத்திற்கு வந்து ஒருக்கால் விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அலுவலகத்து வேலை நேரம் இன்று மட்டும் யுகங்களாய் இழுபட்டுக் கொண்டிருந்தது. மனம் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. மதியவேளை உணவு நேரத்துடன் ஒரு அரைநாள் விடுப்புப் பெற்றுக்கொண்டேன். அவசரமாக கடையில் சில பலகாரங்களை வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு பேருந்தைப் பிடித்து ஏறி அமர்ந்து விட்டேன்.

மனம் தவித்தது. 'பிஞ்சுகளுக்கு ஏதும் சுகயீனமோ? தாய்க்கு ஏதும்? இப்ப குழந்தையளை வேறே தேவையளக்கு பாவிக்கிற...? சீச்சீ... அப்பிடியொண்டும் இருக்காது. மனம் அங்கலாய்த்தது.

'படிப்பை ஏன் விட்டனீங்கள்' என்று கேட்டதற்கு 'சண்டைக்குப் பிறகு' என்று மொட்டையாக சாரங்கள் சொன்ன பதில் மீண்டும் மீண்டும் என் காதுகளைக் குடைந்து, இதயத்தைத் தின்றது. போர் சப்பித்துப்பிய பூக்கள் ஏராளம்.

பேருந்திலிருந்து இறங்கி அந்த மண் பாதையில் இரண்டு கட்டைகளைத் தாண்டி நடந்து போகின்றேன். ஒழுங்கற்ற அந்தப்பாதையில் இந்தப் பிஞ்சுகள் நாளாந்தம் எப்படித்தான் இரண்டு தடவைகள் நடக்கிறார்களோ!

ஒருவாறு விசாரித்து அந்தப்பிள்ளைகள் இருக்கும் குடிவை அண்மித்துவிட்டேன். சுற்றிவர புதர்கள் மண்டிய அந்தப் பரந்த காணியின் நடுவே தகரங்கள் வேயப்பட்டு, தகரங்களால் தட்டிகள் அமைக்கப்பட்ட நெருப்புப்பெட்டி வீடு அது. வாயிலில் நின்று சாரங்கள் சாகித்யாவின் பெயர்களைக் கூப்பிடுகின்றேன். என்னைக் கண்டதும் அவர்களின் முகத்தில் மகிழ்வின் மின்னலொன்று வெட்டியது.

"மாமா வாங்கோ... வாங்கோ மாமா..."

"இண்டைக்கு 'ஒவ்வீசுக்கு' போககேல்லையே"

"ஏன் மாமா ... இவ்வளவு தூரம்?"

வாழ்வில் அடிபட்டவனுடைய நிதானமான வர்த்தைகள்.

"என்னப்பு... சாரங்கள் மூண்டு கிழமையாகக் காணவேயில்லை. தங்கச்சியும் படிக்கப் போகேல்லையே... என்ன நடந்தது? மனங்கேக்குதில்லை..." அதுதான் ஒருக்கால் வந்து பாப்பமெண்டு..."

"ஆர்ப்பு அது...? ஆரோடை கதைக்கிறியள்... என்னவாம்...?"

நான் பேசும் ஒலிகேட்டு உள்ளே குடிலிலிருந்து குரல் கொடுத்தது சாரங்களின் தாய் என்பதைப்பிரிந்து கொண்டேன். அனுமதி கேட்காமலேயே குனிந்தபடி உள்ளே நுழைய, பிள்ளைகள் இருவரும் என்னைப் பின்தொடந்தனர்.

எதுவுமற்ற குடிலின் ஒரு ஓரத்தில் மூன்று கால் கல்லடுப்பு, ஒரு தாச்சிச் சட்டிகொஞ்சம் பெரிதாய், சாரங்கன் சுமக்கும் பிளாஸ்டிக் பை, சில பாத்திரங்கள், விறகுத் துண்டுகள் எல்லாவற்றுடனும் அந்தப் பிஞ்சுகளின் தாய் வெறுநிலத்தில் மல்லாந்து உடல்போர்த்திப் படுத்திருந்தாள்.

“அம்மாவுக்கு என்னப்பன்... வருத்தமே...?”

“மாமா அம்மாவுக்கு இரண்டு கிழமைக்கு மேலை காய்ச்சல்... ஏலாது ... கிட்டை இருக்கிற ஆஸ்பத்திரிக்கு ஆட்டோவிலை கொண்டுபோய்க் காட்டினது. அவை வவுனியா ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகட்டாம். அடுத்த கிழமை ஓப்பிரேசன் செய்யட்டாம்.”

“என்னத்திலை...?”

போர்வையைக் கீழ்ப்புறம் விலக்கிக் காட்டினான் சாரங்கன்.

“ஐயோ...! வாய்விட்டே என் அதிர்ச்சியைக் காட்டிவிட்டேன்.

“மாமா ... ஷெல் விழுந்து இரண்டு காலும் வெட்டினது. இப்ப காலிலைபுதியதசை அளவுக்கு மிஞ்சி வளருது. அது புண்ணாக மாறுது. அம்மாவாலை இப்பவெல்லாம் இருந்த இடத்திலை இருந்துகூட கச்சான் வறுக்க முடியேல்லை. படுத்துத்தான் கிடக்கிறா...”

சொல்லி முடிக்கும் போது சாரங்கனின் கண்களிலிருந்து சில துளிகள் உதிர்ந்தன. என் இதயத்தில் அவை அணுவுலைகளாய் வெடித்துப் பரவின. நங்கூரம்

“தம்பி ... உங்களைத்தான் இந்த ரெண்டும் மாமா... மாமா எண்டு கதைக்கிறதுகளாக்கும். இப்பதான் பாக்கிறன். தேத்தண்ணி போட்டுக் கூட உங்களுக்குத் தரமுடியேல்லை. இப்ப கொஞ்சநாளாக் கச்சான் வறுக்கக் கூடமுடியேல்லை. தகப்பனத்தானே பறிகுடுத்துட்டுதுகளெண்டால் இப்ப என்னையும்...”

என்மனதில் ஆயிரம் குண்டுகள் வெடித்த அதிர்வு.

வாங்கி வந்த பலகாரத்தைச் சாகித்தியாவிடம் கொடுத்து விட்டு எனது சட்டைப்பையிலிருந்த சிறு தொகைப் பணத்தைச் சாரங்கனின் கையில் வலுக் கட்டாயமாகத் திணித்தேன்.

“மாமா இண்டைக்கு யாழ்ப்பாணம் போறன். அங்கை எனக்குத் தெரிந்த ஒரு டொகர்ர் இருக்கிறார். அவரைச் சந்திச்சு அம்மாவுக்கு எல்லாம் செய்யலாம். கவனம்... நான் நாளைக்கு வந்து கூட்டிக்கொண்டு போறன். சரியே... கவனம்...”

என்று சொல்லித் திருப்பி நடக்கும் போது காலில் ஏதோ தட்டுப்பட்டது. சாகித்தியாவின் பாடசாலைப் புத்தகப்பை. அதனை எடுத்து அவளின் தோளில் போட்டுவிட்டு அந்தமண்பாதையில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினேன்.

இரண்டு பிஞ்சுகளும் என்னைப் பார்த்துக் கையசைத்தபடி நின்றார்கள். ■

கோடைத் தூய்மை வாழ்வின்

நீரள்ளிப் பெய்த வானம்
அனவாயத்த தகிக்கிறது முகத்தில்
கபாலத்துள் கொதிக்கும் குருதி
இருதலை முள்ளாய்க் குத்திக் கிழிக்கும்

இது வாழும் கோடை.

இப்போது,
பெண்களின் நிறம் மழுங்கிவிட்டது
குழந்தைகளின் தொடுகையும்
எரிச்சலூட்டுகிறது

இனிப் பறவைகள்
சூரியனின் திசைக்குள் திரும்பா.

வீடு -
வியர்வை நாளும்
கொடித்துணிகளில் கதிந்து சொட்டுகிறது நரம்
வீட்டிற்குள் காயும் விருந்தாளிக்கு
வெய்யிலில் வற்றிய புன்னகை

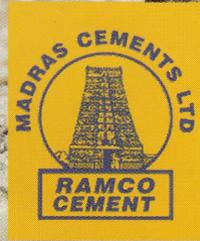
மண் -
இது மகாஜனங்களின் மரணபூமி
இது கைவிடப்பட்டவர்களின் சாபம்
இந்தக் கோடை அவர்களின் கோபம்
அல்லது
அவர்களின் கோபத்திற்கு இந்தக் கோடையின் உக்கிரம்

இனி,
நாம் ஒரு போதும் அதிலிருந்து
மீள்ப்போவதில்லை

இது வாழும் கோடை ■

கிரிஷாந்த்

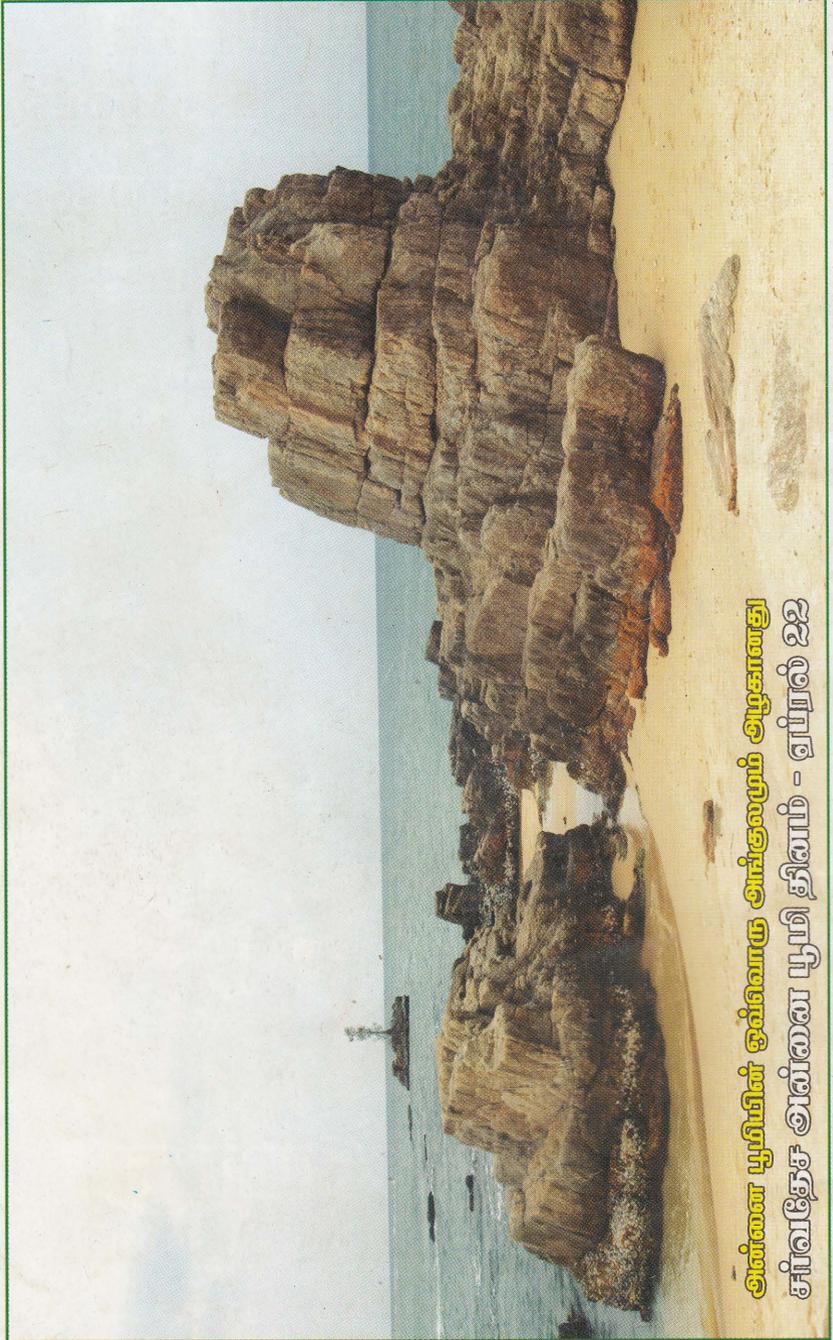
உறுதியான
கொங்கிரீட் கலவைக்கு
உலகத் தரம் வாய்ந்த
தொழில் நுட்பச்
சீமெந்து

ராம்கோ சீமெந்து

ISO 9001 உலகத் தரச் சான்றிதழ் பெற்ற

சீமெந்துகளின் அரசன்

அன்னை யூரிபிள் ஓவ்வொரு அங்குலமும் அழகானது
சர்வதேச அன்னை யூரி திவம் - ஏப்ரல் 22

சல்லி கட்டற்கரை, திருகோணமலை - ம. சசிகரன்